

sió

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT I
DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

Almanac

JUNY: Mes de 30 dies, sisè del calendari gregorià.

Són els dies més llargs de l'any:

El dia 1 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 7h 18m

El dia 30 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 7h 28m

El dia 21 comença L'ESTIU a l'hemisferi nord (solstici d'estiu), a les 2h 47m de la TARDA. El sol entra també a la constel·lació de CÀNCER.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Aquest mes marca un dels moments més importants dins la vida tradicional dels pobles de cultura mediterrània, en el qual comença a arrebregar-se el blat i, en general, els cereals, que jugaven un paper bàsic en l'alimentació de les persones i els animals:

*Sembraràs quan voldràs   Quan el juny entra
però pel juny segaràs.   agafa la falç i neteja l'era.*

Colles de segadors venien de la muntanya. També a Agramunt s'havien organitzat colles que es llogaven per la Llitera i el pla de Lleida, tot esperant que vingués la collita a les nostres terres.

*Si n'eren tres segadors
que han vingut de la Cerdanya,
n'han baixat a córrer el pla
per segar una quizenada.*

Dia 5: CORPUS CHRISTI. Festa molt important de la litúrgia cristiana que es celebrava el dijous anterior.

Dia 7: 354 aniversari de la revolta dels catalans contra els terços castellans. Començava la GUERRA DELS SEGADORS. Tal dia com avui aquell any era Corpus i la revolta és coneguda com "el Corpus de sang":

Entraren a Barcelona mil persones forasteres,
entren com a segadors, com érem a temps de sega.
De tres guàrdies que n'hi ha ja n'han morta la primera;
en mataren el virrei a l'entrant de la galera (...)
Bon cop de falç defensors de la terra. Bon cop de falç.

Dia 23: Vigília de SANT JOAN BAPTISTA. Els pobles de les antigues civilitzacions mediterrànies celebraven el solstici d'estiu. Actualment encara celebrem la festa del solstici cristianitzada, conservant un seguit de creences molt antigues. Una d'aquestes creences és que les herbes recollides aquesta nit tenen poders excepcionals. Els romans sortien per recollir el "gram negre" (la verbena), que portava riquesa i ventura. El costum estigué tan arrelat que el nom del vegetal es fa servir encara per a determinar la revetlla d'avui (Verbena de sant Joan).

Dia 29: SANT PERE i SANT PAU, apòstols.

ELS REMEIS DE LA PADRINA

Si les feines de segar us produeixen alguna esllomadura, reseu l'oració que feien servir els nostre avis a Agramunt en temps molt reculats:

ORACIÓ PER GUARIR L'ESLLUMADURA

"Sant Corascó passava el riu
i no es negava i no s'ofegava.
Com aquestes paraules són veritat,
cureu de l'esllomat a...(nom)..."

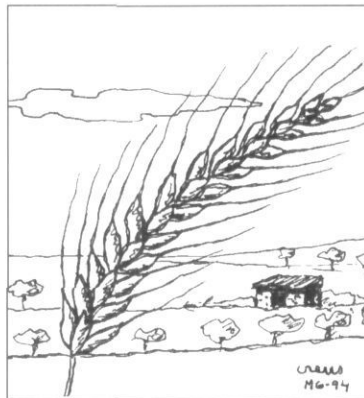
(S'han de resar tres
parenostres a la Santíssima
Trinitat, i mentre es resen hom
fa el signe de la creu).

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - -
Precipitacions: ■■■■

R. Bernaus

Les fases de la lluna:

Quart minvant   ◐ el dia 1 a les 4h 2m
Lluna nova   ● el dia 9 a les 8h 26m
Quart creixent   ◑ el dia 16 a les 19h 56m
Lluna plena   ◐ el dia 23 a les 11h 33m
Quart minvant   ◑ el dia 30 a les 19h 31m

Demografia

(Mes de maig de 1994)

NAIXEMENTS

Sergi Cercós i Cuñat	dia 17
Albert Cabañas i Morales	dia 17
Genar Esteve i Gatnau	dia 19
Iolanda Antequera i Gallego	dia 21

MATRIMONIS

Ramon Fontanet i Macià i Nery Martínez	dia 7
Ignasi Gómez i Sánchez i Francesca Navarro i Repilado	dia 7
Lluís Bernaus i Ossmann i Maria-Carme Viles i Mora	dia 7
Ramon Bosch i Vives i Marina Farré i Súria	dia 8
Antoni Canes i Solans i Montserrat Hernández i Pintó	dia 15

DEFUNCIONS

Ramon Boncompte i Mases	83 anys, dia 3
Josepa Llop i Sentís	87 anys, dia 6

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MAIG

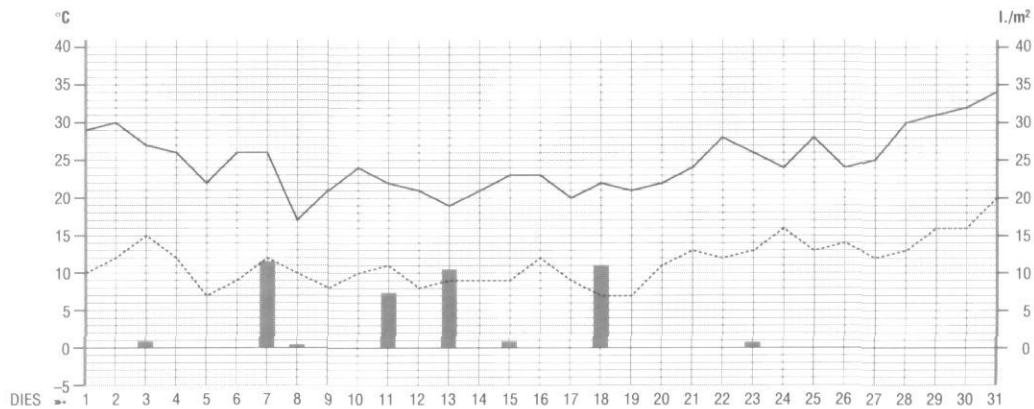
Dia 3	0'8 l./m ²
Dia 7	11'5 l./m ²
Dia 8	0'3 l./m ²
Dia 11	7'3 l./m ²
Dia 13	10'5 l./m ²
Dia 15	0'8 l./m ²
Dia 18	11' l./m ²
Dia 23	0'7 l./m ²
TOTAL	42'9 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MAIG

Màxima del mes ..... 34°, dia 31
Mínima del mes ..... 7°, dies 5, 18 i 19
Oscil·lació extrema mensual ..... 27°
Mitja de les màximes ..... 24'774°
Mitja de les mínimes ..... 11'451°
Mitja de les mitjanes ..... 18'112°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE MAIG

CORPUS

Altars, catifes i flors tornen als carrers durant la celebració del Corpus.

Des de fa tres anys, la Parròquia torna a celebrar la tradicional processó de Corpus seguint un itinerari que passa per carrers i places del casc antic, la qual cosa porta que els veïns guarneixin el recorregut. Enguany la celebració del Corpus tingué lloc el diumenge dia 5 de juny i passà pels carrers Castell, Onze de Setembre, Mercè, Mercat, Travessia Sant Joan, Germandat, Om,

Hospital, Baixada Mercadal i Església.

Els veïns de totes aquestes vies es van esmerçar en guarnir-les mitjançant catifes de flors o bé pintades al terra i treient al carrer gran quantitat de testos. Un gran nombre de finestres i balcons lluíen les bànoves que tradicionalment es col·loquen durant aquesta festivitat que sembla tornar a arrelar en moltes poblacions.

La processó es deturà a la plaça de l'Om on hi havia instal·lat el corresponent altar, tal i com es pot apreciar en la fotografia que enceta la secció. Com és també habitual els infants que han fet la Primera Comunió enguany participaven en la processó. Precisament aquest mateix diumenge es celebrà el segon torn de les comunions. ➔

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat de SOLUCIONAR QUALSEVOL **projecte** o **gestió**.

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

URTX

Dins els actes commemoratius del 30 aniversari de la nostra revista, es presentà el darrer número de la publicació cultural Urtx que conté articles relacionats amb Agramunt i la Ribera.

A l'acte, celebrat el dissabte dia 28 de maig a les set de la tarda i a la sala de sessions de Ca la Vila, hi acudiren una quarantena de persones que seguiren amb interès la xerrada. L'acte fou presentat per un representant de SIÓ i hi participaren Jaume Espinagosa, director del Museu Comarcal de l'Urgell i membre de l'equip redactor d'Urtx, Josep Mora i Vicent Loscos, autors dels dos treballs publicats en la revista i relacionats amb la Ribera de Sió.

Cal significar la importància d'aquestes dues col·laboracions que són "La plaça del Mercadal d'Agramunt", de l'arquitecte Josep Morai "Construccions Rurals de Puigverd d'Agramunt", del professor Vicent Loscos. La primera ens confirma la importància urbanística del Mercadal agramuntí i la segona ens ensenya a mirar amb altres ulls uns elements arquitectònics que, de tan vistos, no els donem la importància que tenen.

L'article sobre el Mercadal, de Josep Mora, és solament un tast del que donar de si un estudi més aprofundit sobre el tema que caldria que es dugués a terme i es publicués donada la seva importància. Una importància de la qual caldria que els veïns d'Agramunt, i en primer lloc els del Mercadal, i les autoritats locals en fossin ben conscients.

És evident que, en general, a la gent

La nostra revista presentà l'últim número d'Urtx.

d'aquest país ens falta una cultura de respecte al passat. Una cultura que aquests darrers anys potser s'ha incrementat, però que és molt lluny d'atansar-se al grau que hauríem de tenir. Els estralls que s'han fet, i es fan, al patrimoni històric, ja sia arquitectònic, documental o paisatgístic, han estat molt grans i les pèrdues irreparables.

SIÓ, ha treballat sempre per intentar conscienciar els seus lectors, i les

administracions, de la necessitat d'aquest respecte vers el nostre patrimoni històric. Ho ha fet de diverses maneres, però especialment amb la seva divulgació.

L'acte de presentació d'aquests estudis són una mostra més d'aquesta voluntat de la revista de treballar en aquest sentit perquè creiem que ningú, ni individualment ni col·lectiva arrenca del no res. I conèixer d'allà on es ve, és la millor manera de saber cap on es va.

CONFIRMACIONS

El nostre bisbe Joan Martí va administrar el sagrament de la confirmació, el dissabte dia 14 de maig, a l'Església Parroquial d'Agramunt.

Els confirmats van ser: Sònia Antequera Hernández, Rubén Añé Farré, Albert Aragon Joval, Carles Areny Vargas, Jordi Balagueró Viladric, Oscar Bernaus Jerez, Josep Mª Bertran Pascual, Anna Borges Llordés, Ester Cabrol Puig, Ramon Capdevila Anyé, Jessica Carreras Zurita,

Yesmina Carreras Zurita, Jesús Cases Teruel, Roger Cercós Serra, Salvador Coma Buisan, Xavier Cornellana Mangues, Mª Àngels Delgado Villalba, Cristian Escasany Domingo, Bernad Esteban Vargas, J. Anton Farré Cabanillas, Sílvia Fernández Tarragona, Ramon

Figuera Oliva, Xavier Fonoll Jubete, Eva Garcia Chueca, Laura Garrabou Aymerich, Lluís González Beas, Aitor Gracia Jiménez, Ricard Invernón Hernández, Albert Magrinyà Ortiz, Jordi Martí Castellà, Judit Martínez Miralles, Roser Martorell Solé, Ivette Massana

Cornadó, David Mendoza Carrion, Jordi Noró Peñaranda, Rosario Pacheco Esteban, Joan Pacheco Vargas, Jordi Parra Pacheco, Xavier Penella Baró, Gemma Pérez Esteban, Antoni Pintó Serra, Albert Piulats Prats, Jordi Puebla Santacreu, Natàlia Ribó Mur, Pilar Rodríguez Puig, Gerard Santacreu Prat, Jordi Sementé Queralt, Laia Sera Felip, Judit Serra Silvestre, Míriam Serrano Sardà, Elisabet Serrano Sardà, Berta Sesé Pinteño, Marc Solé Barril, Alex Sorribes Villegas, Montse Vall López.

El Sr. Bisbe va administrar la Confirmació el passat dia 17 de maig.

Primer torn de Comunion. (29 de maig).

Segon torn de Comunion. (5 de juny).

COMUNIONS

Els diumenges 29 de maig i 5 de juny se celebraren les comunions a la Parròquia agramuntina.

Primer torn, 29 de maig: Sussanna Aragon Joval, Natàlia Guàrdia Joval, Eduard Bobet Martínez, Joan Carles Buró Lavall, Ester Buró Lavall, Cristofer Castro Graus, Rosa Codina Rovira, Marc Farré Borda, Mònica Fernández Hernández, Jordi Garcia Bernaus, Mercè Garcia Chueca, Yolanda Hernández Solé, Anna Kassarjian Soldevila, Mª Carme Pubill Martínez, Janet Ribera Masana, Carles Vico Martínez.

Segon torn, 5 de juny: Jordi Alaman Morente, Xavier Alvarez Ramos, Jordi Creus Farré, Beatriz González Martínez, Sara Hernández Martín, Eva Hernández Martín, Gerard Inglés Camats, Miquel Marsol Omedes, Maties Masià Coll, Alicia Monterroso Bastús, Eloi Ollero Limas, Ricard Piulats Prats, Marc Puebla Miralles, Anna Mª Ribó Mur, Núria Romeu Penella, David Saiz Garcia, Xavier Serrano Monterroso, Gemma Silvestre Roig, Cristina Solé Felip, Anna Vidal Romero.

Altres dies i altres llocs: Marcel Escolà Torra (Coscó), Ivan Orobitg Bernaus i Cristina Pla Espinal, dia 4 de juny. Xènia Granados Rives, dia 25 de juny. Cristian, Mònica, i Josep Manuel Hernández Rogríguez, a finals de setembre.

PREMI

El Col·legi Macià Companys d'Agramunt obté un dels premis Baldiri Reixac dotat amb mig milió de pessetes.

La fundació Jaume I convoca anualment els premis Baldiri Reixac destinats a estimular l'escola catalana. Per optar a aquests guardons és indispensable que el lloc que ocupen la llengua i la cultura catalana en el projecte educatiu i en el conjunt de les activitats de l'escola, s'adigui a l'aplicació efectiva del Projecte lingüístic del Centre.

Enguany un dels 12 premis que es concediren a centres d'arreu dels Països Catalans va ser atorgat al Col·legi Macià Companys d'Agramunt que feia alguns anys que hi participava. El premi, dotat amb 500.000 pessetes va ser lliurat el passat dia 9 de juny al Palau de la Generalitat de Barcelona pel conseller d'Ensenyament Joan Maria Pujals.

RESTAURACIÓ

L'Ajuntament ha restaurat i enlairat el monument a la Tradició Torronaira aixecant un metre la base per dificultar-hi l'accés.

Les diverses figures que conformen el grup escultòric que presideix la Plaça de l'Onze de Setembre va ser retirat a

principis del mes de maig per procedir a la seva restauració i per elevar la base un metre aproximadament. L'objectiu

municipal és evitar que es pugui accedir fàcilment al conjunt per part de la quitxalla i que aquests malmetin les figures.

El grup escultòric realitzat va ser instal·lat al mig de la plaça durant la festa major de 1985 i és obra d'Antoni Borrell, autor també d'altres monuments situats a Vilanova de Meià i a Artesa de Segre. La semblança d'algunes d'aquestes figures treu originalitat a l'obra que també ha estat criticada per algun sector d'agramuntins per considerar-la poc adient a l'època actual. Altres valoren el seu realisme que representa una família torronaira en les diverses tasques de l'elaboració del torró agramuntí.

El monument als torronaires es situarà més alt.

PLANETARI

Els escolars agramuntins visitaren un petit planetari instal·lat al Casal.

El Planetari Viatger és una petita cúpula des de l'interior de la qual es pot estudiar tot el firmament, a través d'unes projeccions que indiquen les diferents constel·lacions i fenòmens

estelars. La Cúpula va ser instal·lada a la sala del Teatre del Casal durant una setmana del mes de maig i fou visitada pels escolars dels centres d'ensenyament que foren atesos per un monitor

que els donà les corresponents indicacions. El Planetari Viatger, és una iniciativa de l'Institut d'Estudis Ilerdencs i la Fundació "la Caixa".

Un grup d'escolars escoltant les explicacions del monitor.

TEMPS DE COLLITA

L'inici de la campanya cerealista confirma els mals auguris d'una collita dolenta.

Ha estat aquesta una collita cerealista que va començar molt bé, amb saor abundant i una bona naixença, però que en general, ha acabat molt malament. La poca pluja caiguda des del que va d'any, les altes temperatures primaverals i els forts vents han malmès gran part de la collita d'ordi i de blat.

En alguns indrets encara n'hauran salvat una part però les assegurances, mai suficients, i els ajuts de la Unitat Europea ajudaran a la pagesia a passar la maroma d'un altre any dolent.

Cada juny els pagesos recullen la molta o poca collita.

ELS ALMOGÀVERS DEL SIÓ

Nombrosos agramentins participaren en l'expedició que com uns moderns almogàvers pretenia conquerir Atenes amb el Barça.

A les vigílies de la final de la Copa d'Europa de futbol entre el Barça i el Milan, TV3 ens ofería les imatges dels barcelonistes desplaçats a Atenes per animar el seu equip en aquest difícil partit. En moltes d'aquestes escenes poguérem veure a alguns dels convilatans que formaven part de l'expedició blaugrana. Entre aquests i amb un fort protagonisme, l'Emili Pedrós que guarnit amb les senyeres més populars de Catalunya i cobert el cap amb una corona d'all's contra els mals esperits, explicava la seva lluita contra els malaveranys que el "Burgos" donava al Barça quan anava a veure'l jugar.

En aquesta ocasió els catalans no poguérem pintar les quatre barres sobre els peixos de la mediterrània; els all's de l'Emili no trencaren la malastrugança. Amb el cap cot i amb molts problemes, els moderns almogàvers tornaren cap a casa a explicar les seves aventures mar enllà.

L'Emili Pedrós entrevistat a Atenes per Imma Pedemonte de TV3.

Sort que cinc dies abans, havien pogut cantar la victòria d'una altra lliga espanyola. No era el mateix, però Déu n'hi do.

Tot just complert el trenta aniversari de la nostra revista, ens acaba de deixar un dels seus fundadors: Manuel Mazon i Ribó. L'any 1964 era l'alcalde d'Agramunt per la qual cosa li correspongué ser-ne el seu director, tal com succeí durant el règim franquista.

Vint anys després, amb motiu del 20è aniversari de SIÓ, Mazon es felicitava perquè "al marge d'especulacions pessimistes sobre la seva continuïtat, aquest ha sobreviscut a diferents administracions i tendències". Anys després no volgué acceptar ser subjecte d'una entrevista dins la sèrie "Converses...", la qual cosa vam respectar com a altres persones que han tingut semblant parer.

Per la seva participació en la creació d'aquesta revista, SIÓ li servirà sempre un record.

La Revista d'Agramunt i de la Ribera del Sió
Subscriuiu-vos-hi!

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tárrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis
**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15   Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

El Mercadal: Model de plaça neoclàssica

La plaça del Mercadal d'Agramunt ha estat objecte d'un ampli estudi per part de l'arquitecte Josep Mora qui ratifica la seva importància com a model urbanístic

El Mercadal a principis de segle. Un dels edificis no està encara a l'altura dels altres i el centre és pla.

Josep Bertran

La plaça del Mercadal d'Agramunt és considerada com "la més antiga, la més lògica i la més ben acabada" (1) de totes les denominades places neoclàssiques de Catalunya i les Balears, entre les que s'inclouen la plaça Reial de Barcelona i les de Reus, Figueres, Olot i Mallorca, entre moltes altres. Aquestes són algunes de les moltes consideracions incloses en el treball que està realitzant l'arquitecte Josep Mora, una mostra del qual es va presentar el passat dia 28 de maig en un acte organitzat per la nostra revista.

El treball inclou una anàlisi arquitectònica i urbanística a més d'estudis de tipus polític, econòmic i social que s'emmarquen en les circumstàncies que van fer possible una construcció d'aquestes característiques en una població que en aquella època en proud feines arribava als dos mil habitants.

El Mercadal agramuntí va ser la primera plaça que es va aixecar per mitjà d'un projecte previ i en un espai a urbanitzar. Fins aleshores hi havia les denominades places mitjvals que sorgiren a partir d'una cruïlla de camins, com per exemple la nostra plaça de l'Església.

La nova plaça es projectà l'any 1804 i la construcció dels immobles es perllongà fins vuitanta anys després com a conseqüència dels avatars històrics d'aquell segle. Un altre dels fets remarcables és, precisament, que en un llarg període de temps s'aconseguís mantenir l'estructura inicial i es respectés el projecte, malgrat algun intent de modificar-lo, segons comenta l'autor del treball.

En la redacció del projecte, que es conserva exposat a la Casa de la Vila, intervingueren importants personalitats del món de l'arquitectura de l'època, entre els que destaca l'arquitecte Silvestre Pérez, secretari de

la Real Academia de San Fernando de Madrid i que, segons Mora, va ser la seva única intervenció a Catalunya.

El projecte tècnic del Mercadal ha estat qualificat com "una preciositat urbanística" i es va avançar gairebé en cinquanta anys a les ordenances urbanístiques de l'Ajuntament de Barcelona, en sol·licitar un projecte tècnic de la planta dels edificis en demanar un permís d'obra. També preveia per primera vegada aspectes sanitaris, ventilació, uniformitat i diversos detalls d'ornamentació exterior.

L'arquitecte autor de l'estudi continua treballant cercant dades noves sobre la plaça del Mercadal per completar aquest estudi que està confirmant i descobrint aspectes importants d'aquesta joia urbanística que els agramuntins caldria que valoressin com cal.

(1) Número 6 d'Urtx, la Revista Cultural de l'Urgell.

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Vídeo-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

GA

Gestoria Feixa

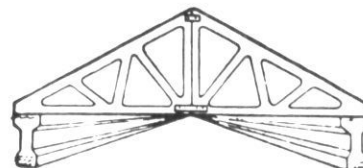
C/. Estudis Nous, 4 - Telèfon 39 06 31
Fax 39 23 07 **AGRAMUNT**

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria fiscal, laboral i comptable
- Assegurances LA UNION Y EL FENIX

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

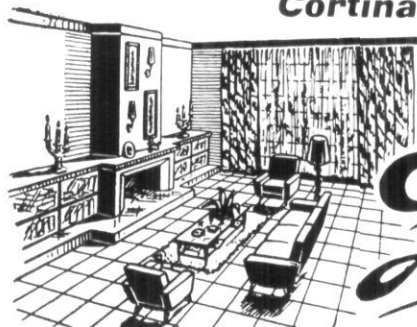
PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

Núm. 364
Any XXXI
Juny 1994

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farrerney,
Jordi Martí, Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida

i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.500 ptes.

A l'estranger: 3.000 ptes.
Número solt: 240 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: Perspectiva de l'Espai Guinovart i de la plaça del
Mercat que seran inaugurats pròximament.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no
significa l'acceptació implícita del seu contingut per
part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els
col·laboradors a SIÓ, han d'estar signats, amb
l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb
pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es
prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans
del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

Aquestes setmanes de primavera quan es celebren nombroses festes religioses-socials pot ser el temps escaient per fer-los arribar, estimats lectors, algunes reflexions sobre el paper que la societat civil té en el patrimoni històric-artístic propietat de l'Església.

L'existència a la nostra vila de la joia artística del temple parroquial de Santa Maria planteja constantment aquesta relació. Durant segles, la construcció i manteniment dels edificis religiosos i del que hi havia al seu interior, altars, retaules, escultures, etc. requeia directament sobre els fidels.

Avui, això ha canviat totalment i és, generalment, la societat civil, a través de les diferents administracions, qui té cura de finançar, gairebé en la seva totalitat, la conservació d'aquestes obres. A Agramunt en tenim exemples prou recents amb els altars del Roser i del Socors i, no cal dir, amb els treballs que periòdicament es fan per la restauració de l'edifici.

L'Església Catòlica argumenta que no té prou recursos per fer aquestes obres de restauració, donada la gran quantitat de patrimoni de tot tipus que ha anat acumulant i l'escassa aportació dels feligresos que no poden ni pagar el funcionament normal de l'Església.

És, doncs, tota la societat qui financia aquestes obres mitjançant els seus impostos, donat que es considera que aquest patrimoni cultural depassa l'estricta interès religiós per esdevenir un interès general. D'acord. Res a dir.

Però sí que cal dir alguna cosa quan aquest patrimoni és regit únicament per una part, la religiosa, sense un control adequat per a que es faci un bon ús d'allò que s'ha pagat amb diner públic. A casa nostra tenim alguns exemples potser poc importants, però sí que poden ser significatius.

Hi ha hagut alguna mena d'autorització per part de les autoritats culturals per col·locar una imatge d'un estil absolutament diferent a l'absis de l'altar major del temple de Santa Maria? La mateixa pregunta val per elements que s'han instal·lat, segurament amb tota la bona fe, en altres indrets ja sigui a l'interior o exterior del temple com unes inadequades jardineres i uns arbustos al peu de la magnífica façana.

És clar que les autoritats civils tampoc no donen gaire bon exemple en aquest i altres indrets d'interès arquitectònic i/o artístic. Tal vegada seria bo que alguna mena de patronat, comissió o junta representativa vetllés per aquest i molts altres temes d'interès per la Vila.

Molt afectuosament,

Bernat Jofre

Juny de 1994

Converses...

Fer una entrevista és, d'alguna manera, donar forma impresa, amb el meu poc ofici, a una conversa sovint interessant i plena de descobertes, que potser mai no hauria tingut sinó hagués estat per aquesta secció de SIÓ.

Parlar amb en Josep Guinovart em va fer d'entrada molt de respecte. No només per la magnitud de la seva obra i la seva experiència, sinó també perquè no era un convilatà

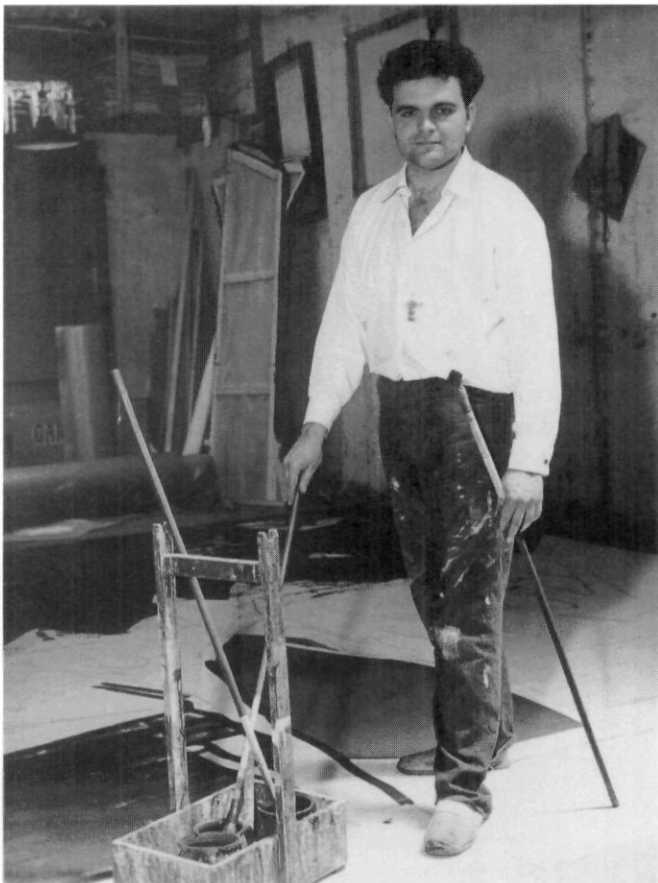
amb qui sovint podia coincidir al forn, a la botiga, al bar...

Era un pintor famós. Un senyor de Barcelona, potser mig llunàtic com molts artistes, a qui havia agafat la dèria de crear un museu a Agramunt. I és que com ell va dir, en el curs de la xerrada que vam tenir junt amb els meus companys de SIÓ: en Joan Puig, en Josep Rovira i l'Anna Santacreu: "*cal anar a les coses sense prejudicis*" i això

era exactament el que jo no feia.

Les meves reserves es varen esvaïr als pocs minuts. La seva franca i bona disposició, la vitalitat i l'entusiasme encomanadís, el seu humanisme i sensibilitat i, per què no, el seu afecte sincer a Agramunt, varen desvirtuar la imatge que d'entrada podem tenir d'un artista, per donar a aquest mot el seu significat real: "persona dotada per a les arts".

Josep Guinovart, empremta viva d'una terra

L'any 1955, pintant uns murals al seu estudi.

Guinovart als dos anys amb el seu pare. Foto del llibre GUINOVART, editat per l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat i la Fundació Caixa de Barcelona, any 1990.

– **Podríem començar per les seves dades autobiogràfiques.**

– Jo sóc del 20 de març del 27. La meva mare, filla d'Agramunt, va marxar a viure a Barcelona als 20 anys. Allí vaig néixer jo. Sempre hi hagué una vinculació molt forta amb Agramunt perquè aquí es van quedar totes les seves germanes. Encara en viu una a cal Guardabosc.

– **Vostè va passar part de la Guerra Civil a Agramunt?**

– Sí, jo hi vaig ser tot l'any 38. Primer

Exposició "La Terra" feta a l'Ajuntament durant la Festa Major de 1985.

vam anar a Bellcaire, perquè també hi teníem família, però de seguida vam venir cap aquí. Recordo que tots els homes estaven al front, i que de cop i volta hi havia tota una família de nens petits i dones, al voltant de l'avi que feia de patriarca.

- Tota la gent que va passar la guerra en té un record molt profund. Què en recorda?

- Jo, tot i que tenia 8 o 9 anys, ho tinc bastant a la memòria.

Em va interessar molt la història de la Guerra Civil a Agramunt que SIÓ va publicar. Vaig poder recordar moltes coses que jo havia conegut; d'algunes fins i tot en tenia alguna versió diferent. Em va semblar que tot estava molt bé, però hi havia alguna reserva. La veritat, és difícil.

Recordo aquell primer bombardeig. Va caure una bomba molt a prop de casa de l'avi i tots ens vam posar amagats a la corralina del corral que l'avi tenia al final del carrer de Sant Joan, davant de

cal Modesto. La gent es va espantar molt i llavors vam marxar d'Agramunt

Inauguració del monument a Lluís Companys C.P. Macià-Companys, 1990.

i vam anar cap a una cabana, que utilitzaven en el temps del segar i el batre, al bosc del Siscar. El front nacional havia quedat aturat a Timó i a Puigverd hi havia l'artilleria republicana. Nosaltres estàvem al mig del foc creuat. Passaven els dies i res. Un matí, a finals de desembre, la mare va decidir tornar a Barcelona. Després d'estar tot un dia caminant i gràcies a un camió que ens va portar un tros, vam arribar a Cervera just a temps d'agafar l'últim tren que sortia cap a Barcelona.

- Llavors, què va significar Agramunt per vostè?

- Va significar el que suposa un esdeveniment traumàtic d'aquests tipus als 9 anys i també, el meu primer contacte amb la natura. Contacte que jo diria que va ser el decisiu. Després, la dinàmica de la vida fa que tornis a estar en un lloc determinat i, si estàs en aquest lloc, el mecanisme és diferent.

- La guerra va partir pel mig els seus estudis?

- En el meu cas no puc dir que partís res. Als 8 o 9 anys la guerra no parteix a ningú. La guerra podia partir a gent que estaven fent estudis superiors o bé a gent que havia militat en un determinat partit polític.

- I quan arriben a Barcelona, què fan?

- Tornem a viure a casa. El dia 26 de gener de 1939 cau Barcelona. Després ve la Segona Guerra Mundial que determinarà una presa de consciència per la meua part, ja que jo he estat una persona molt preocupada per tot això des de petit.

Comença la postguerra, una etapa tant o més difícil que la guerra. Per qui no l'ha coneguda és difícil de parlar-ne. Encara hi ha molta gent que en té l'empremta com el no admetre, per exemple, que hom deixi alguna cosa al plat; surten aquells fantasmes de la guerra: "si tu haguessis viscut...". És evident que la

postguerra marcà i ara et fa veure el gran contrast amb les situacions actuals. De no tenir res com no es tenia, s'ha passat a aquesta sensació de tenir-ho tot, que també és mentida.

L'aparador que tenim avui, la societat de consum que sembla que tot ho regali, abans no existia, i això feia les coses, jo diria, més vàlides. No crec que les facilitats ajudin a ningú. La duresa et fa fort.

- I durant aquest període de la postguerra...?

- Llavors em comença a venir el neguit, que després es traduirà en voler ser pintor. Però això va arribar d'una manera molt natural, cap allà als 14 anys i no sense les dificultats automàtiques de que pintar és una cosa i la realitat de la vida n'és una altra. Per tant, si jo volia pintar, molt bé, però això era al marge de la funció diària, perquè el treballar era una necessitat i més perquè el meu pare havia mort l'any 1943.

La meva afeció per pintar va anar creixent, però la vida mana i havia de guanyar-me el jornal. Recordo que el meu oncle, que no tenia fills, sempre em deia que el taller seria per mi; i també recordo la intervenció d'un veí del mateix replà, gràcies al qual vaig poder arribar a un acord per treballar mitja jornada. Vaig treballar com a pintor de parets en l'empresa familiar, fins als 18 o 19 anys, amb molts esforços i amb una gran comprensió per part de la meva mare, que tot i les dificultats, entenia que la vocació s'havia de respectar.

- I a partir dels 19 anys?

- Llavors aconseguixo espavilar-me i anar tirant, però viure, viure..., al començament més aviat malviure; però podia molt la il·lusió.

Avui, tornant a la societat de consum, no sé si n'hi ha prou amb l'anar tirant. La renúncia potser és més difícil, perquè abans no hi havia res, no hi havia tantes necessitats. Però ara com es pot plantejar que no hi hagi necessitats quan tenim un aparador increïble, on et fan sentir que si no tens, no vals res, que només vals pel que tens, no pel que

ets. Aquest és el signe de la societat de consum. Tot això jo crec que clarament està en crisi, però la màquina és molt forta.

Abans la gent jove ho tenia molt difícil, però amb aspectes més positius, perquè no hi havia tants problemes de necessitats. Potser tot això que podria significar renúncia era més fàcil. Jo treballava, anava a l'escola d'arts i oficis a aprendre, i quan arribava el dissabte o el diumenge sortia a pintar amb un grup de companys de la Llotja. Avui és clar, els diumenges s'ha d'anar a la discoteca, tenir xicotota... Hi ha una sèrie d'elements que fan que naturalment es bloquegi molt més al jove.

- Després va venir la mili?

- Jo sóc de la quinta del 1948, que és la primera que fa 18 mesos de servei. Per sort o per desgràcia, el faig a Barcelona, a cavalleria. Jo havia vist molts animals, però mai no n'havia netejat cap. Després de la mili, la inquietud ja és constant i vénen les petites aportacions al món de la pintura.

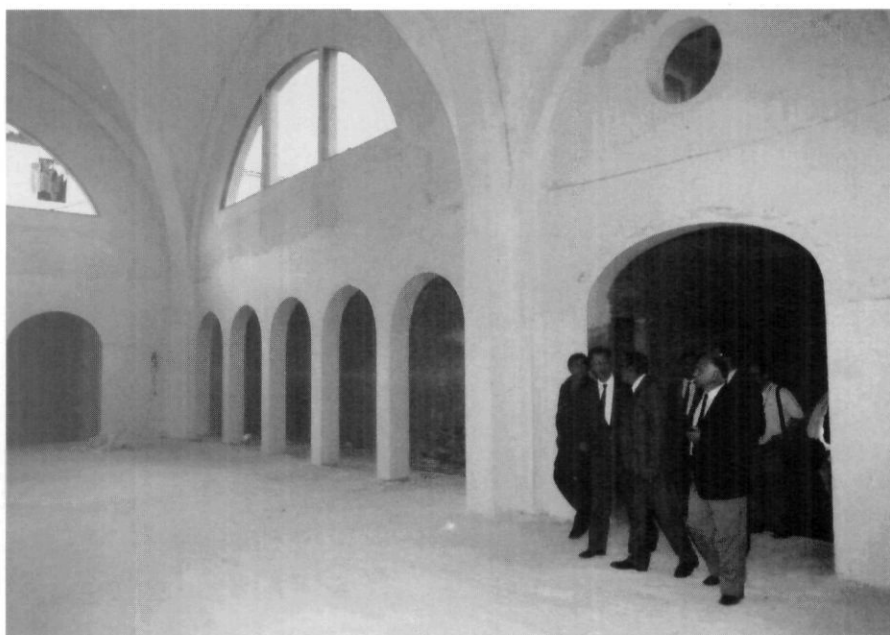
- I els moviments culturals durant la postguerra?

- El règim franquista va erradicar principalment la vinculació cultural i, en primer lloc, la llengua.

La postguerra va significar una ruptura molt gran. Es va tallar el cordó umbilical amb tot el que significava cultura europea. Tot el que venia de França era demoníac; tot el que venia de fora era subversiu. Això és un factor molt important que jo crec que encara estem pagant.

Hi ha una anècdota; per exemple, jo conec primer els poetes castellans que els catalans. Senzillament per manca d'informació; si aquesta no et venia per la família, no exitia. Conec abans Lorca que Salvat-Papasseit o Maragall!

Els moviments culturals catalans comencen a desenvolupar-se ràpidament a partir de l'any 1945, quan els alemanys són vençuts. Nosaltres continuem amb la repressió franquista, però la pèrdua de la guerra d'Alemanya va ser una desmoralització pel règim. La sortida dels ambaixadors es va utilitzar com eslògan patriòtic, en el sentit que aleshores seríem més espanyols que mai. La continuïtat de Franco s'explica perquè hi hagué interessos per part de Rússia, d'Anglaterra i per part de tots els aliats. Ens deixaren aquí amb el mort, i bé..., els interessava una estabilitat. Això és la política.

El conseller de Cultura, Joan Guitart, visita les obres de l'Espai. Festa Major, 1990.

Josep Guinovart, l'alcalde Josep Huguet i el director general de Promoció Cultural de la Generalitat Jaume Serrats, miren amb satisfacció la maqueta de l'Espai.

– Vostè participà en aquells moviments, on ja hi havia un cert caliu cultural?

– Sí. A partir de l'any 1948-49 prenc contacte amb els ambients del Saló d'octubre, la Galeria el Jardí i el Dau al set i faig la meua primera exposició individual a la galeria Syra de Barcelona.

Una altra institució molt important va ser l'Institut Francès de Barcelona. Allí ens trobàvem diferents grups de professionals del cinema, música, pintura... i es creà la primera situació de relació i possibilitat de diàleg.

L'any 1953 vaig a París amb una beca de l'Institut Francès. Aquesta suposà l'oportunitat de sortir a l'exterior i entrar en contacte amb la vida artística del moment.

– Podríem diferenciar èpoques o etapes en la seva producció artística?

– Jo crec que tots estem marcats des d'un principi per una sèrie d'identificacions i per la infància. Un traumatisme als 8 o 9 anys és una cosa que et marca per sempre i que et pot portar, a tota una determinada

trajectòria. S'evoluciona dins d'una línia vertebral molt lligada; canvis moltes formes, però el que és l'arrel, és manté. En el fons no es canvia.

Penso que tota trajectòria marca un cercle i avui potser hi ha el que es pot entendre per maduresa aplicada a l'evolució. No perquè la maduresa signifiqui que hom ja està en una situació de fer el que es vol. Tampoc no és això. La maduresa és allò que et permet treballar amb més tranquil·litat amb la tècnica. El domini d'aquesta et permet més llibertat, però com en la vida, no arribes mai. Un pintor no pot dir que ja ha arribat. No s'arriba mai. No puc fer una diferència entre vida i pintura. Per mi és el mateix.

– Es considera autodidacte o influenciat per algun corrent en concret?

– Jo sóc autodidacte, però sense tampoc valorar-ho com a forma superior. Jo crec que l'autodidacte es pot donar més en pintura que en d'altres llenguatges. Però mai se n'és d'una manera pura, perquè aprens dels altres, d'aquells que per tu són els mestres.

L'artista és el resultat d'una sensibilitat que deriva a la tria d'un llenguatge. La infraestructura d'un artista és semblant, és el resultat de la vida. El pintor no és solament la pintura, és tot el que l'envolta, l'entorn. El pintor no és un personatge que viu als llims. L'inconscient actua molt, i el llenguatge artístic, sense aquest, no funcionaria. El llenguatge irracional és una de les bases de la cultura.

– Quins són per vostè els mestres?

– Tots. El romànic per exemple. En Van Gogh, Velàzquez, Goya, Zurbarán, El Greco i naturalment Picasso, Miró...

– No pot semblar una mica estrany inspirar-se en aquests pintors clarament figuratius?

– Això és un error que s'acostuma a fer. Ara entràriem en el tema de la pintura que representa una cosa figurativa i la que no ho representa. O sigui, si en Velàzquez és important no és per allò que representa exclusivament, sinó per allò que s'amaga darrera d'aquesta figuració.

Hi ha pintors dolents o vulgars, que estan fent figuració i et poden agradar més que un Velàzquez perquè no saps de què va, sense que això vulgui dir que tractis a ningú d'ignorant. No és una qüestió de ser més intel·ligent o d'estar més ben informat, sinó d'acostumar-se. En primer lloc és un factor de sensibilitat, això d'entrada. Hi ha persona que per més intel·ligent que sigui no hi entrarà. Si et falla el factor essencial que és la sensibilitat, et falla tot. Després vénen les mentides, aquell que diu que hi entén i no hi entén i després ve l'especulació sobre aquestes coses, ve el mercat.

– Es podria dir que moltes vegades el mercat no hi té res a veure?

– És un problema de valoració. Quan parlem de sensibilitat, si neguem la racionalitat, valorar és molt difícil.

– Quins altres camps de l'expressió artística ha treballat?

– Jo vinc d'una família de menestrals i m'agrada tot el que és manualitat, l'ofici, totes les derivacions del llenguatge plàstic.

M'han interessat els decorats i els ➤

figurins de teatre i ballet perquè aquestes experiències porten un coneixement, una informació àmplia de les arts plàstiques. Amb la ceràmica només hi he treballat de manera esporàdica. En les meves produccions crec que no podem parlar d'ortodòxia. El món físic, el món de la corporeïtat, el món escultòric..., l'important és el llenguatge artístic. El fenomen de l'expressió plàstica rebassa el límit de la pintura i de l'escultura.

– **Per què la utilització d'aquests materials tan diversos?**

– Aquest ús neix d'una relació amb l'entorn. Mai neix d'una idea mental, sinó d'una idea de la sensualitat. En els nens podem veure aquesta necessitat primària de la sensualitat.

Hi ha moltes coses que jo mateix no em sé explicar. Et puc parlar de la

motivació, però no del perquè. Tinc la necessitat des del moment que participo de l'entorn.

No és que jo busqui quin material trobaré, sinó més aviat el material em troba a mi. És una qüestió de relació. Es fa vital la necessitat d'entrar en contacte amb el material que m'està envoltant. Després vénen les connotacions més misterioses que hi ha al darrera.

– **Hi ha persones que diuen que no entenen o que és dolenta la pintura moderna d'avui en dia...**

– El gran problema és l'agressivitat. Hi ha persona que diu: "no ho entenc" però n'hi ha que s'atreveix a ser agressiva i això és una defensa a la ignorància. Quan alguna cosa no l'entendem ens fa por. Els que no tenen mai aquesta defensa són la gent petita. El més important és anar a les coses sense

prejudicis. També és negatiu que diguis que t'agrada perquè aquell hi entén i diu que li agrada.

Quan parlem de coses d'una determinada qualitat, jo vaig amb molt de compte a dir que una cosa és dolenta.

– **També hi ha hagut gent que ha dit que els agrada força el mòbil de "l'Era" que hi ha a l'Espai. Com s'explica aquest mòbil?**

– Jo hi vull rememorar l'era; allò que eren les eres. Ja he dit que he conegut Agramunt en unes condicions molt diferents. L'era era un gran teatre, on es veia el mateix ritual que es venia fent des d'Egipte. Hi començava haver alguna màquina, però els trossos petits encara es segaven amb dalla.

Crec que avui és un moment on es tornen a posar en qüestió: l'evolució de l'home, el progrés. Què és el que hem

Treballant en el mòbil: L'Era". Any 1993.

Dins l'Espai amb els seus col·laboradors. Any 1993.

Responent a una entrevista per la televisió francesa. Any 1993.

guanyat i què és el que hem perdut? Què és el que es guanya i què és el que es perd?. L'home en què avança?. En els aspectes tècnics és ben evident que hem avançat, però l'home essencialment en què ha canviat?. Aquí hi ha la gran qüestió. Essencialment res de res. No sé si això és molt rigorós de dir-ho, em direu que sóc molt pessimista, però des d'aquest punt de vista, això és cert. Crec que som més esclaus, sense adonar-nos-en. Crec que hi ha un mimetisme impressionant. La gent avui no fa, es pensa que és ella i no és ella. Està actuant a mesura que li van indicant per on ha d'actuar. És la societat de consum.

- Com ens podem explicar el lligam de la seva pintura amb la nostra terra?

- Hi ha unes característiques personals que es posen en evidència. Sempre he tingut aquesta vinculació amb la terra i en tinc consciència i això em ve de l'època que porto al darrera, que està dins meu, que està determinada per una circumstància que es va produir aquí.

Quan jo després de les absències he tornat, he recuperat unes vivències que estan determinades per tot això.

Després de molts anys vaig descobrir que aquestes afinitats molt vinculades a l'obra venien determinades per aquesta zona.

Per exemple, jo diria que la província de Lleida presenta unes característiques molt diferenciades d'un concepte ortodox de Catalunya. Hi ha una Catalunya molt diferenciada a partir de la Panadella. Fins i tot Tarragona, que se'ns acosta més, té una vertent diferenciada. Els camps de Lleida s'assemblen a certes àrees de Castella.

- En les exposicions realitzades en zones eminentment urbanes i en els diferents països del món, potser els ha hagut d'explicar el significat del rastoll...

-No, no ho he hagut d'explicar perquè això es capta. Crec que tot home està vinculat a la naturalesa per una realitat.

No hi ha dubte que la cultura urbana és molt forta, perquè està generada per unes condicions que només dona la ciutat. La ciutat per la seva duresa, per la seva marginació, per la seva desvinculació amb la naturalesa, crea una altra estructura, unes formes culturals pròpies de la societat de consum, molt controlades, dirigides i

mediatitzades.

Aquesta cultura urbana no acaba d'absorbir tot l'individu; com en el meu cas, hi ha situacions paral·leles. Jo crec que l'home té un peu a allò més avançat, però també un peu a allò més primari. El que passa és que un ho té més clar que un altre i segurament quan hom no ho té tan clar, li surt la histèria, els problemes psicològics o alguna altra patologia. Així ens trobaríem amb les marginacions que està creant la gran ciutat, cosa que mai no crea el poble. La probresa desvinculada de la naturalesa és terrible; més ben dit, és quan esdevé "misèria". El pobre, al poble, mai no és el miserable; en canvi, a la ciutat, sí. La naturalesa ens allibera d'aquests elements. La naturalesa mai no et rebaixa. I no parlo ara com un místic de la naturalesa; no sóc ecologista.

- Com neix la idea de crear l'Espai a Agramunt?

- Varen ser tot un enfilall de circumstàncies, i he de reconèixer que en Josep Farreny va ser l'element circumstancial que va determinar que tot això tingués una continuïtat. Ell m'havia demanat, uns anys abans, una portada pel programa de la Festa Major i jo ja havia fet una exposició de la meua obra a l'Ajuntament l'any 1985.

La idea de l'espai en concret, es va plantejar quan, en una exposició que vaig fer a Barcelona, a l'Hospital de la Santa Creu (davant de l'escola Massana), entre l'Huguet i el Farreny vam comentar què en faria d'aquelles obres i de si a Agramunt es podria trobar alguna cosa... Tot allò es va quedar en un comentari teòric. Però, com sigui, es va començar a parlar de buscar una masia vella. Després va sortir el mercat que estava en decadència i que hi havia un projecte de construir-hi una casa de cultura. A partir d'aquí va anar evolucionant i prenent cos la idea. Va haver-hi tot un seguit de factors positius: la Diputació s'hi va abocar i va començar la història.

Després ha anat passant el temps, i jo he anat, no frenant, però sí madurant el projecte. Crec que ha anat millorant. Quan arribà la Festa Major passada,

com la gent ja desconfiava, vaig entendre que calia fer alguna cosa o bé no podria tornar a Agramunt perquè em posarien creu i ratlla. Aleshores vam fer la pre-inauguració. Amb la sort que va agradar de seguida, no només a la gent, sinó també al representant de la Generalitat, que ens donà 20 milions de pessetes per a fer la plaça. Si no hagués estat per aquestes circumstàncies, la plaça no s'hagués fet. Hi ha algú que encara pensa que la paga l'ajuntament, però no és així; hi ha hagut sort.

- Ara hi ha satisfacció?

- Jo estic satisfet. Encara hi estic treballant. Jo diria que a vegades hom aconsegueix coses una mica arrodonides; el que es crea aquí, no és el mateix que allò que es fa per una exposició. Aquí hi ha un espai que ha marcat, un espai que m'ha fet pensar i que m'ha determinat el que hi havia d'anar, que és molt diferent d'una obra individualitzada. Aquí jo diria que hi ha una globalització entre el que és el concepte, el que és l'obra i la realització. O sigui que s'aconsegueix un tot amb un espai determinat. Hi ha hagut llibertat. I insisteixo que una de les

sorpreses que he tingut fortes va ser per la Festa Major.

- Sorpresa en quin sentit?

- Perquè vaig veure un acolliment, alguna cosa que em deia que la gent s'ho feia propi. Compte, sempre hi haurà, i això trobo normal que ha de ser així, qui pensi el contrari, però tant la gent d'aquí, com la gent de fora, ho ha acollit bé i se n'ha sorprès i això a mi també em sorprèn. Per tant vaig de sorpresa en sorpresa!

- Per què es van tirar a terra els porxos del mercat? Això va portar molta polèmica a nivell de poble.

- Aquesta polèmica no té massa base, però la culpa és meva.

Jo considero que des d'un punt de vista arquitectònic eren uns porxos adossats i que no formaven part, com a concepte, del mateix bloc. No hi ha més que aquesta motivació. Si jo hagués dit: "els porxos hi van", hi haurien continuat sent. Vaig trobar el suport immediat dels arquitectes de l'Ajuntament, la Mª Antònia i l'Antoni.

Algú també m'ha dit avui, que la plaça era tota de pedra i que ara hi hem posat rajola, però això no és veritat. Hi

havia trossos enormes de formigó esquerdat, de pedres enganxades...

- La gent també es pregunta si es continuarà fent mercat a la plaça?

- És clar que sí. No m'agrada el caprici, en un moment donat és important, però quan es tracta de treballar en un entorn, jo crec que els llocs tenen significació. La plaça del mercat ha de ser la plaça del mercat. Però si no hi ha res més bonic que un mercat!. Cada vegada són pitjors, però com podem comparar un mercat amb un supermercat? I li diuen "supermercat", quan el supermercat és l'altre, el de la plaça!!.

- Hi haurà una exposició permanent o hi ha alguna altra possibilitat prevista?

- Aquí, no estem a Barcelona, no podem partir d'una pretensió elitista, hi ha d'haver alguna cosa més sòlida. Ens cal ser realistes. D'una banda cal trencar rivalitats comarcals que hi pugui haver; si a Tàrrrega els interessa L'Espai, s'hi ha de col·laborar; i per l'altra, jo el que voldria, fóra vincular-ho molt a les escoles. Per mi és important, i no faig demagogia, lligar-ho a la gent més petita. Tot el que signifiqui aportacions per espavilar la seva mentalitat i la seva sensibilitat és molt important. El factor pedagògic és fonamental.

He deixat un espai alternatiu on de tant en tant hi hagi la possibilitat de fer coses canviants, sempre d'una determinada qualitat, per la qual vetllarà el patronat. Cal mantenir una mica la línia, en aquest cas, en benefici d'aquí, d'Agramunt.

- Allunyat de Barcelona, com vostè ha dit, com i qui tindrà cura de la seva promoció i del seu manteniment?

- Tot això ho estem parlant ara amb el patronat. De moment la Generalitat hi col·labora, però no s'ha de buscar el moment sinó que cal buscar la continuïtat. El manteniment no és tan problemàtic, el problema més important és la qüestió del funcionament. Encara no hi ha definició.

- Es promocionarà?. Com es donarà a conèixer?

- A Barcelona se'n va fer ressò i se'n

Festa Major de 1993. Pre-inauguració de l'Espai. J. Guinovart, l'alcalde J. Huguet i el conseller de Cultura Joan Guitart.

Guinovart explicant, a Joan Puig i Montse Ortiz, alguns detalls de l'Espai. (28-5--94).

farà, però la referència més important serà la que es farà d'orella a orella. Les persones que ho vegin.

L'altra, són mecanismes que s'han de buscar, mecanismes de promoció que ja són de factor econòmic, no ens hem d'enganyar. Cal que surti anunciat a la programació d'exposicions, a la cartellera de les galeries a Barcelona. Hi ha tota una infraestructura econòmica que no cal oblidar. Jo, per exemple, puc determinar que el patronat tingui en propietat, per la seva autofinanciació, una obra gràfica que pugui anar venent.

– Va apostar fort fent aquest Espai aquí, quan era ja conegut arreu?

– Jo crec que aquí hi ha una cosa molt clara. La singularitat de l'Espai és que pertany a una àrea geogràfica molt concreta. O sigui, no és un plantejament de voler fer un museu on hi està reflectida una trajectòria amb èpoques diverses. Jo el que pretenc fer aquí, de forma conscient, no cabria a Barcelona ni en qualsevol altre lloc.

La meva vinculació amb Agramunt no és per nostàlgia, és per un present molt fort. La manca de valors actuals, i per aquesta urgència de ser conscients, crítics amb tot allò que hem destrossat

i hem perdut, però mai per nostàlgia. No té res a veure aquesta amb la memòria. La memòria és la que ens pot

fer presents, no la nostàlgia que ens portarà a ser malencònics.

Donem per enllestida la conversa, cap a dos quarts de dotze de la nit. Portem més de dues hores xerrant. És tard, i en Josep Guinovart ja m'ha advertit, en to de broma, que no acostuma a anar a dormir sense sopar. Jo també he de marxar, però els meus companys es queden i, entre mos i mos, la sobretaula s'allarga fins ben entrada la nit. L'endemà, després de visitar l'Espai i de contemplar amb curiositat i admiració els canvis que s'hi havien produït, ens vam acomiadar. L'encaixada de mans transmetia ja alguna cosa més, que el pur formalisme social. Hi havia el reconeixement a un pintor, a un artista, que és per damunt de tot, humà. Un artista que porta a dins i que transmet l'empremta d'una terra; l'empremta viva de la nostra terra.

Montse Ortiz

Museus i col·leccions públiques

Casa de las Américas, l'Havana.
 "Col·lecció Testimoni", Caixa de Pensions, Barcelona,
 Fine Arts Museum of Long Island, Nova York.
 Fundació Caixa de Pensions, Barcelona.
 Fundació Museu d'Art Contemporani, Barcelona.
 Museo de Arte Moderno, Ciutat de Mèxic.
 Museo de Escultura al Aire Libre, Santa Cruz de Tenerife.
 Museo Español de Arte Contemporáneo, Madrid.
 Museo de Navarra, Tafalla.
 Museo Provincial de Vitoria.
 Museo de la Solidaridad Salvador Allende, Santiago de Xile.
 Museu d'Art Contemporani d'Alexandria.
 Museu d'Art Modern, Barcelona.
 Museu Balaguer, Vilanova i la Geltrú, Garraf.
 Museu de Belles Arts de Bilbao.
 Museu Guggenheim, Nova York.
 Museu de Lissone, Milà.
 Museu de Sant Pol de Mar, Maresme.
 Museu de Maracay, Veneçuela.
 Museu de Arte Contemporáneo, Caracas.

Informació extreta del llibre: Ginovart, editat per l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat i la Fundació Caixa de Barcelona, 1990.

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34 La Seu d'Urgell
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22
Relotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

Eleccions

EUROPEES-94

PSC-PSOE BAIXA, RESTA PUJA

Text i foto: J. Bertran

La participació dels electors del municipi d'Agramunt a les Europees celebrades el dia 12 de juny, va ser un 6'5 % superior a les eleccions de l'any 1989. D'aquesta major afluència se'n beneficiaren totes les principals candidatures que augmentaren el nombre de vots recollits. Percentualment però, els socialistes disminueixen en un 3'5 per cent.

El lector trobarà, en els requadres adjunts, els resultats que es donaren en l'àmbit de l'Estat, en la circumscripció de Lleida, a la Ribera de Sió i a Agramunt amb les xifres dels comicis anteriors. D'aquesta manera cadascun es pot fer les anàlisis pertinents. Indicarem que, en aquestes eleccions han disminuït els vots per les candidatures minoritàries com poden ser les de Ruiz Mateos o Herri Batasuna.

Tant la campanya com la jornada electoral van transcórrer amb tota normalitat. Les principals forces -CiU, PSC, PP, ERC i IC- van celebrar mítings a la nostra vila a diferència de fa cinc anys quan no se n'organitzà cap. L'assistència va ser més aviat minsa a tots ells, independentment dels oradors que hi participaven.

A G R A M U N T

	1994	1989	Diferència
ELECTORS	3.816	3.603	+ 213
VOTANTS	1.798	1.464	+ 334
NULS	35	10	+ 25
BLANCS	16	20	- 4
PARTICIPACIÓ	47'11	40'63	+ 6'48

Propaganda electoral pel centre de la vila.

ESPANYA Participació: 59'5 %

Partits	Escons		%	
	1994	1989	1994	1989
PP	28	15	40'2	21'4
PSOE	22	27	30'6	39'5
IU	9	4	13'4	6'0
CiU	3	2	4'7	4'1
PNV	2	2	2'8	1'8
ERC	-	1	1'3	1'5

LLEIDA PROVÍNCIA

Partits	%	
	1994	1989
CiU	39'1	35'3
PSC-PSOE	23'6	30'5
PP	20'0	10'4
EP (ERC)	7'3	4'3
IU	5'1	2'6

Participació: 50'8 %

RIBERA DE SIÓ

Municipi	CiU		PSC-PSOE		PP		EUROPA DE LES NACIONS (ERC)		IC	
	1994	1989	1994	1989	1994	1989	1994	1989	1994	1989
AGRAMUNT	822 (45'7%)	553 (37'8%)	314 (17'5%)	306 (21%)	327 (18'2%)	136 (9%)	178 (9'9%)	131 (9%)	75(4'2%)	21(1'5%)
PUIGVERD D'AGRAMUNT	42	21	20	15	23	7	8	2	3	5
OSSÓ DE SIÓ	43	40	14	10	28	17	17	3	5	2
PLANS DE SIÓ	164	123	9	7	44	10	27	7	10	1
PREIXENS	135	102	27	30	41	13	24	6	13	9
MONTGAI	206	189	42	50	91	26	50	28	5	4
LA SENTIU DE SIÓ	85	62	48	52	44	20	11	2	12	7

AQUIL·LEA

Visiteu el nostre

CENTRE DE JARDINERIA

Hi trobareu:

- Planta exterior - Planta rocalla - Planta aromàtica
- Testos - Jardineres - Tenalles
- Adobs - Terres
- Llavors gespa, hortícoles
- Celosies - Tancaments amb Bru
- Taules de fusta

*Tot per al jardí,
som professionals!*

AQUIL·LEA
Jardins

Àngel Guimerà, 10
Tel. 39 03 52
Fax 39 23 24

CONSTRUCCIÓ DE JARDINS I PARCS PÚBLICS
MANTENIMENT I PODES DE JARDINS - TRACTAMENTS FITOSANITARIS

NOUS TRACTORS JOHN DEERE SÈRIES 6000 i 7000

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

Entorn Guillem Viladot ¹

Per Joan Puig i Ribera

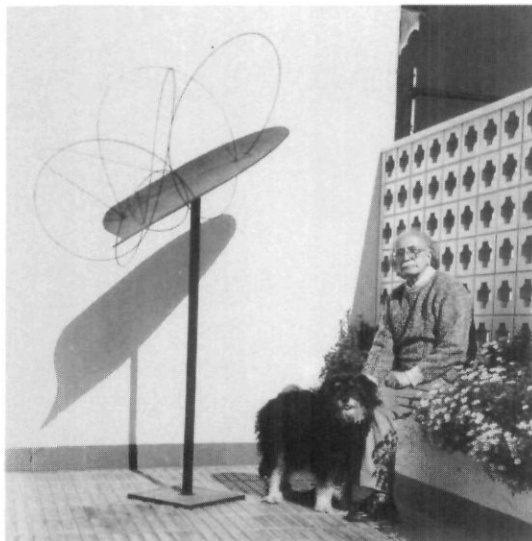
Les presentacions sempre ens les fa una persona que ens coneix. Qui sóc jo, doncs, per presentar-vos en Guillem Viladot? De ben segur que prou que el coneixeu i, tal volta, més que jo mateix. Heus-me ací, doncs, que he rebut l'encàrrec de fer-vos una presentació inescapant i innecessària; inescapant per la persona que us la fa, i innecessària perquè qui us presenten és prou conegut vostre, ja sigui per una forta amistat, ja sigui perquè n'heu llegit els seus llibres o perquè n'heu sentit parlar prou... De manera que jo, des de la meua inadequada posició, em limitaré a passar el tràmit amb unes breus paraules.

Amb en Guillem Viladot, m'hi uneixen dues coses: en primer lloc, l'estima per la nostra terra primera, o sigui el sentiment per la mateixa Riella, pel poble que ens ha vist néixer i créixer. En segon, la profunda admiració que sento per una persona i una obra que s'està bastint i que, en bona mesura, resta ignorada.

Vet aquí la meua presentació. En tot cas, per facilitar-vos un xic més d'informació i no restar tant a l'escapça, puc afegir-hi la lectura d'un escrit que he trobat perdut en un calaix de casa. És un text estrany. Sembla un Itinerari interior dels que va publicar en Guillem a la nostra revista SÍO d'Agramunt, si bé m'adono que el narrador no és ell, sinó el protagonista; també hi surt la companyia de l'Urc, la seva estimada gosseta que ja ha esdevingut personatge literari. No sé com aquest escrit ha pogut arribar a les meves mans, però n'aprofitaré l'avinentsa i us en faré

partíceps. Diu així:

En aquest indret del poble, Urc, hi viu l'apotecari, l'escriptor de Riella. Aquesta és una casa que té més de cent anys. La farmàcia Viladot ha anat passant de generació. Ara hi viu en Guillem amb la seva esposa. Tot i que és farmacèutic des de fa molts anys, a ell sempre li ha anat allò d'embrutar

paper, d'escriure. I a fe de listo que ha escrit força! Diuen que ha fet tot tipus d'escrits: contes, novel·les, novel·letes per a joves, poesia visual, poesia concreta, assaig, articles periodístics... Què sé jo! Per què t'ho explico, si ja sé que tu no ho podràs llegir mai? En tot cas et diré que ja fa temps que aquest apotecari-escriptor va compondre el llibre més bell que la nostra vila pugui tenir mai. Unes memòries en què han romàs immortalitzats els carrers, els costums, els homes, el pas del temps, el batec de la vida. Memòria de Riella. Encara avui, després dels anys, el fullejo

i el rellegeixo; en les narracions breus s'hi sent el perfum de l'espígol i el romaní, l'alé de la terra i el buf del vent... Belles paraules per un poble àrid com el nostre! Belles paraules que en el fons traeixen una profunda estima per les coses de cada dia i un saber jugar amb el mot just, escaient. I és que aquest apotecari, Urc, és un mag de la paraula, un trobador de la poesia. "Trobador" en el doble sentit: de trobar, d'ensopegar-se amb quelcom; i de compondre, de fer poesia. En Guillem és una "persona que encarna la dicció bonica del crit".

Un cop ha escoltat aquestes paraules, l'Urc s'envalentona i es posa a trescar de pressa carrers enllà. El segueixo: carrer Vilavella, carrer de la Muralla, plaça de la Dula, plaça de cal Tarill. Aquesta placeta, Urc, ha aconseguit un gest nou: s'hi ha instal·lat la Casa de la Poesia Visual. Aquest és el cor del poble, potser un dels indrets més antics i prestigiosos. La poesia hi ha fet cap per dret propi. Ara, fa pocs dies, s'ha comentat que el nostre poeta ha comprat aquesta casa de l'altre cantó per ampliar "Lo pardal", el museu de poesia visual. De manera que complementarà el primer edifici que, només néixer, ha quedat petit. Riella tindrà, doncs, dos museus permanents de poesia visual. Probablement els dos únics que hi ha en el món. Els convilatans, quan miren els poemes visuals de l'apotecari, arrufen el nas i posen ganya de no entendre-hi. Però en el fons del fons n'estan cofois i quan són fora vila, se senten orgullosos de tenir un farmacèutic lletraferit al poble. I això és així fins al punt que lentament, lo Guillem està esdevenint un mite més de Riella. La gent, a la plaça, a més de fer acudits del polític de torn o de l'artista famós, expliquen facècies del

¹) Text elaborat en motiu de la presentació d'aquest autor en la conferència que oferí a l'Ateneu Popular de Ponent el dia 18 de març de 1994.

Viladot. Saps quina és la darrera, Urc? Doncs fan córrer que no fa gaires dies el nostre apotecari va ensenyar lo Pardal al Colom! Vés quines coses de dir, Urc! Adona't, però, que l'home de qui parlem avui està esdevenint un personatge més de la Riella que el seu magí ha bastit. Poc a poc esdevé record real i mite afable, com ara li va passar fa uns anys al Rector de Vallfogona. El record i l'estima poden fer créixer una llegenda que supera la pròpia història.

L'Urc, sense ni mirar-me, ensuma una bossa d'escombraries i es posa a caminar fosc enllà. Arribem a la plaça de l'església. Veus, Urc, aquesta plaça ha estat testimoni de grans esdeveniments històrics. A una banda hi tenim la nostra estimada església romànica. Al costat, hi

ha l'edifici de l'Ajuntament. Recordo que fa dos anys s'hi va fer un acte ben emotiu. El Consistori en pes va proclamar en Guillem Viladot "Fill il·lustre de la vila". No és veritat, doncs, que mai ningú no sigui profeta a la seva terra. El que passa, en tot cas, és que la gent tenim un caràcter sorrut i per això, a voltes, no exterioritzem les coses que portem dins. Aquell dia, però, el batlle Huguet sí que va alçar la veu per dir que reconeixíem a en Guillem totes les estones que ha passat escrivint i pensant en la Vila. També en l'edifici de l'Ajuntament, Urc, hi ha una sala destinada a la redacció de "Sió", la revista del poble. Una revista d'informació local que aquest mes fa trenta anys i a la qual en Guillem col·labora des del

començament, hi ha escrit articles molt variats. Tots, però, tenen un denominador comú: la intimitat i la poesia. Fins i tot una sèrie va donar lloc a un llibre, *Itineraris interiors*.

Te'n podria parlar llargament, Urc, del nostre escriptor, però més valdrà que ens en tornem a casa i et reciti un fragment del que ell ha escrit. Una mostra, a voltes, pot ser més explicativa que mil paraules. Et llegiré aquell fragment que diu: "*Quan els blats s'arrupien plens de fred i el gebre tenyia de blanc les ribes, a casa els tions feien foc gros. El pare, assegut al caixabanc, de tant en tant l'atiava i se'l mirava com si el foc peixés amb el seu misteri...*".

Anem, Urc. Anem a casa.

Gent, fets, coses...

Fer les paus

La iniciativa de la conselleria de Turisme del govern canari ha estat una iniciativa certament original entre les originals. No se n'ha anat per les branques a l'hora de promoure el turisme a les illes afortunades. I des d'un punt de vista fred i indiferent, sembla molt arriscat això de voler fer restablir les relacions sentimentals a parelles que, per molt diverses causes, han vist estroncar-se els vincles matrimonials que els han unit un curt, o llarg, període.

Tot va començar un bon dia amb un concurs, el lema del qual no era ni més ni menys que una mena d'ofertament del paradís canari per anar-hi a signar la pau amb els seus ex... *Si vols la pau amb el teu ex... signa-la a Canàries*.

I com que la gent estem fets amb tan diversos patrons, l'anunci va trobar algunes parelles receptores, les quals van respondre-hi afirmativament; no se sap, però, si veritablement embadalits per la temptadora possibilitat o per altres raons que podrien ser un xic menys lloables. Qui sap. El cert és que els interessats van

superar les quatre-centes cinquanta parelles disposades a tirar endavant l'experiment.

És clar que per evitar qualsevol joc fraudulent se'ls va exigir un certificat notarial, mitjançant el qual quedés reflectida legalment la seva situació, no fos cas que se n'aprofitessin alguns dels "vius" que tant es prodiguen al nostre país.

Dels quatre centenars i mig de parelles que van optar al sucós premi, tan sols unes setanta en van sortir seleccionades, després de fer una tria amb el criteri de ser les més aptes per accedir-hi, i com a contrapès restaven obligades a respectar unes condicions establertes. Primera: el ferm compromís de compartir habitació amb la seva ex-parella. Segona condició: atendre com i quan calgui els periodistes. I tercera condició: comprometre's a pagar-se el viatge de tornada al seu poble, en cas que durant l'experiència no s'hagués arribat a una entesa total d'ambdues parts, cosa que vol dir haver fet les paus.

Al meu entendre, la cosa és més com-

plicada del que en un principi pot semblar, i crec, a més, que la dificultat no se centra només en l'organització d'un jeroglífic d'aquestes característiques, sinó també en els actors que l'han de posar en escena, en aquest cas les persones escollides pel govern canari. Veurem què en surt. Potser sí que el plàtan canari, a més a més de ser tan "rico" com ens diu la tele, té unes altres qualitats màgiques que encara no s'havien descobert. Si això fos cert, es pot dir que estariem davant d'un dels invents del segle, ja que permetria resoldre problemes que fins avui havien estat etiquetats com a insolubles.

Per als qui no ens hi va res, no passa de ser un acudit si més no divertit, una mica estructurat a l'estil de telenovel·la sud-americana, però que, no per aquest condicionant, hem de deixar de desitjar tota mena de benaurances a aquells i aquelles que se n'han erigits protagonistes. I que, si veritablement aconseguïen restablir la pau, invocar perquè aquesta sigui forta i duradera, i no se'n vagi en orris a la primera de les ensopegades que, sens dubte, li esperen en l'abrupte camí de la rehabilitació.

A. PONSÀ

Finestra educativa

DISTINCIÓ DEL COL·LEGI "MACIÀ-COMPANYS" AMB UN DELS XVI PREMIS BALDIRI REIXAC

Amb els resultats donats a conèixer després del veredict emès pel Comitè Organitzador dels XVI Premis Baldiri Reixac, el nostre Col·legi ha estat guardonat, en la modalitat que serveix per reconèixer la tasca difusora que fan aquelles escoles el treball de les quals aprofundeix l'atenció i el tractament prioritari de la **llengua catalana**.

L'orgull amb què publiquem aquesta notícia ve donat no només pel que suposa de valorar el treball individual de cada educador sinó pel que en equip de mestres i pares s'ha fet en aquesta línia de dur endavant una tasca engrescadora i dinamitzadora de l'actual Projecte Educatiu, vigent des de l'any 1988 i seguint el seu esperit de profund respecte a les nostres tradicions.

El valor del premi, no tant econòmic, com de satisfacció que ve avalada pel prestigi d'aquesta institució que els atorga des de la Fundació Jaume I amb una dotació total d'11 milions a repartir entre totes les modalitats, ens esperonarà en el futur a seguir en aquest sentit d'esforç que el C. "Macià-Companys" fa conjuntament amb molts altres centres que ens han precedit o que continuaran aquest treball prioritari de la llengua pròpia de Catalunya en tot l'àmbit dels Països Catalans.

Podem dir que és una recompensa que se'ns dona a la tasca d'obertura en la participació dels pares (cal recordar que som un centre en què podem dir orgullosament que quan s'efectuen les eleccions a representació de les famílies al C. Escolar llur participació és del 45 %).

També és un premi a l'interès que sempre hem tingut de dotar la biblioteca amb nous exemplars en llengua catalana, idioma que s'amplia amb la difusió de circulars, informes, revista "Tothom" i el conreu de jornades culturals que prioritzen els aspectes cooperatius i difusors del nostre entron, lligats amb actes de solidaritat com les campanyes de recull d'ajut humanitari que en els darrers cursos hem fet a favor la pau.

A més hem de recordar la constant participació en els actes públics que es fan a nivell del poble: castanyada, festes nadalques i sobretot el carnaval que engresca la canalla a ser un bon motiu d'arrelament. Tampoc no podem oblidar l'interès que desperta entre els escolars i pares el muntatge de l'obra de teatre que anualment ens permet de desenvolupar altres aspectes educatius com el de la convivència entre els companys o l'organització des de fa sis anys d'una diada de cross, o bé l'èxit que, curs rera curs, anem recollint de les trobades d'escacs promogudes des de l'Escola. També hem de fer esment als periòdics reconeixements en forma de guardons als escolars que participen en certàmens literaris, tant a nivell local com el que organitza Òmnium Cultural (aquests darrers dies hem rebut la notícia que quatre alumnes de la nostra Escola han estat distingits amb un premi per les redaccions presentades a la XVI edició del Premi Enric Farreny) o qualsevol altra activitat que ens permet fer més "viva" la col·laboració amb entitats cívico-educatives.

Per acabar volem refermar la nostra

XVI Premis BALDIRI REIXAC

D'ESTÍMUL A L'ESCOLA CATALANA

VEREDICTE 1993-94

PREMIS A ESCOLES

12 premis de 500.000 ptes.
cadascun

- C.P. MACIÀ-COMPANYS
Agramunt (Urgell)
- INSTITUCIÓ PEDAGÒGICA SANT
ISIDOR (IPSI)
Barcelona (Barcelonès)
- ESCOLA MUNICIPAL LA SÍNIA
Cerdanyola del Vallès (Vallès
Occidental)
- C.P. EL RODONELL
Corçà (Baix Empordà)
- ESCOLES FONLLADOSA
Malgrat de Mar (Maresme)
- ESCOLA MATERNA JOAN AMADES
Perpinyà (Rosselló)
- C.P. SANT JAUME
Sant Jaume d'Enveja (Montsià)
- C.P. DE PRÀCTIQUES
Tarragona (Tarragonès)
- C.P. HORT DE PALAU
Oliva (La Safor)
- C.P. POMPEU FABRA
Manlleu (Osona)
- ESCOLA PIA
Moia (Bages)
- C.P. NICOLAU CALAFAT
Vàldemossa (Mallorca)

voluntat de seguir en aquest treball i agrair l'esforç de tots els que desinteressadament han fet possible el fruit d'aquesta distinció que ens ha omplert de satisfacció.

JUNTA DE L'APA
Col·legi Públic Macià-Companys

A.P.A. COL·LEGI MARE DE DÉU DEL SOCORS

Quan aquesta revista veurà la llum, el curs escolar pràcticament estarà acabat i amb ell les activitats que l'A.P.A. del nostre col·legi ha anat duent a terme al llarg del mateix.

En aquest escrit us volem comentar

dues d'aquestes activitats que van tenir lloc el passat mes de maig. La primera correspon a una conferència-col·loqui que va versar entorn la NUTRICIÓ, i va anar a càrrec de la Sra. Rosa Bacardí. El tema era prou important per captar l'interès dels

pares preocupats per la pròpia alimentació com, evidentment, per la de llurs fills.

És gratificant constatar la bona acceptació d'aquestes conferències per part dels pares, que tot i fer-se entre setmana i al vespre, una hora que potser fa mandra de sortir de casa, com hem dit la seva assistència és cada vegada més nombrosa.

L'altra activitat que volem esmentar és

la del "Dia de la Família". La celebració va tenir lloc el passat dia 22 de maig, al mateix indret de l'any anterior: "La Pineda de Bell-lloc d'Urgell".

Aquesta vuitena edició, tot i escaure's en un cap de setmana llarg, va tenir una assistència molt nombrosa, amb prop de cinc-centes persones.

La diada, com ja és habitual, és un retrobament entre tots els membres de la comunitat educativa de la nostra escola i en la qual es comparteix, amb bona harmonia, a part del dinar de camp, una sèrie d'actes que es programen amb antel·lació i que enguany van ser els següents: Missa participada. Ballada de sardanes, amb la Cobla Infantil d'Agramunt. L'actuació del grup d'animació "Clau Blau". Representació sardanista dels alumnes que van fer el curset de sardanes i també una sardana d'exhibició, improvisada, a càrrec dels "Dansaires de Riella" que aquell mateix dia havien aconseguit el primer premi al Concurs Sardanista d'Ivars d'Urgell. A continuació va tenir lloc una rifa i després coca i xocolata per a tothom. El comiat va anar a càrrec també de la

L'actuació del grup d'animació va fer disfrutar tothom.

Cobla Infantil d'Agramunt.

En definitiva una jornada festiva i alegre, en la qual tothom es mostrava satisfet d'haver-la conviscut, ja que amb la mateixa es refermen els llaços d'amistat entre persones amb les quals no et relaciones

habitualment.

L'èxit d'ambdues activitats que acabem de relatar, ens esperona a continuar en aquesta línia i intentar millorar-la de cara al curs vinent.

LA JUNTA DE L'A.P.A.

Agropecuària de Guissona, S. Coop. Ltda.
Avda. Verge del Claustre, 32 - 25210 Guissona (Lleida)

Caixa Rural de Guissona

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

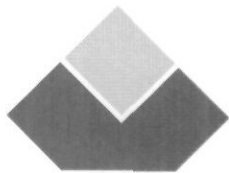
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

TALLER DE PINTURA INDUSTRIAL
I DECORATIVA

Moisès Cases

TRACTAMENT DE FUSTA I FERRO, ESTUCATS DE
CALDER DE PRESSIÓ, OSAKA, AMIANTITES,
SISTEMES ILLUMITEX, IMITACIONS DE FUSTA I
MARBRE, ESTUCATS A LA CALÇ I QUALSEVOL
TRACTAMENT DE PINTURA ANTIC I MODERN

C/. Sant Joan, 26

AGRAMUNT (Lleida)

Tel. 39 23 75

(contestador automàtic)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya **AGRAMUNT** Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

FONTANERIA

CALEFACCIÓ

AIRE CONDICIONAT

*Gilbert
Bertran*

Plaça Pare Gras, 2

Tel. 973 / 39 23 63

AGRAMUNT

Notícies de la Coral

15è. JUGUEM CANTANT A AGRAMUNT

El dia 15 de maig la vila d'Agramunt acollí el 15è. APLEC "JUGUEM CANTANT" de corals infantils amb una participació de més de dos-cents petits cantaires que pertanyien a les corals: BON CANT, d'Agramunt; BROTS D'IL·LUSIÓ, d'Artesa de Segre; L'ENCÍS, d'Arbeca; MESTRE GÜELL, de Tàrraga; NOVA CERVERA, de Cervera; EDELWEIS, de Pont de Suert; ESCLATACELS, de Seròs; FREDERIC GODÀS, de Lleida; GINESTELL, d'Alguaire; PETITS CANTAIRE DE L'ORFEÓ DE FLIX, de Flix; ELS RIALERS, d'Almacelles; SHALOM, de Lleida i SÍCORIS, de Lleida.

L'aplec JUGUEM CANTANT és una trobada per als grups més petits de les corals infantils, amb edats compreses entre els 5 i 7 anys segons el criteri del SCIC, però que pot variar segons la coral. Són trobades a nivell de demarcacions comarcals i cada curs es fan de 7 a 10 "JUGUEM CANTANT". Aquest any la

Coral Bon Cant i la Coral d'Avui han estat els organitzadors de la trobada d'aquest curs. En un principi es preveia l'assistència de 15 corals, però a última hora se n'escusaren dues, ELS INFANTS DE L'ORFEÓ LLEIDATÀ, de Lleida i L'ESCLAT, de Juneda.

Seguint l'estructura d'anteriors aplecs, a mig matí es va fer al Casal Agramuntí l'assaig del concert que a la tarda farien en aquest mateix escenari. Durant prop d'una hora assajaren les catorze cançons que comprenien el programa comú. En cap moment es va pretendre fer un assaig massa exhaustiu o esgotador per als infants, sinó ben al contrari, el bon ritme que portaren els directores feren l'assaig lleuger i amè per a tothom.

Després de l'assaig es va anar en comitiva fins al Passeig de Josep Brufau on ja els esperava l'actuació del grup d'animació All i Oli que, fins a l'hora del dinar, els entretingria fent-los ballar i saltar.

A dos quarts de cinc de la tarda s'iniciava amb una puntualitat absoluta el concert al

Casal Agramuntí amb una breu presentació per part del nostre director en Ramon Casals.

Després de la interpretació de les catorze cançons del programa comú del concert, hi va haver un breu parlament a càrrec de la Maria Martorell, secretària de coordinació general, en representació del SCIC, la qual agrai profundament el treball d'aquests infants i llurs directores.

Però no podia faltar la cançó sorpresa que es fa en tot JUGUEM CANTANT i sota la direcció del Tomàs Rosada, també del SCIC, cantaires i públic en general cantaren la cançó del Cucut de M. J. Puyuelo.

A continuació i per donar per finalitzat el concert en Domènec Llop, com a president de la Coral, va fer lliurament a cada una de les corals participants i a la Maria Martorell com a representant del SCIC d'un obsequi commemoratiu de la trobada.

Amb el comiat de cantaires i acompanyants finalitzava el 15è. APLEC "JUGUEM CANTANT".

APLEC DE ZONA

El dia 8 de maig la Coral d'Avui es desplaça a Organyà a fi de participar en el XVè. APLEC CORAL DE LA ZONA NORD DE LLEIDA. Enguany sols hi van participar les corals i orfeons d'Agramunt, Artesa de Segre, Ponts, Oliana, Organyà i Sant Julià de Lòria (Andorra). Durant el concert que es va realitzar a l'Església Parroquial es va fer la imposició de llaçades i a continuació la coral organitzadora lliurà a cada una de les corals i orfeons participants un obsequi commemoratiu.

UN COR ARGENTÍ VISITARÀ AGRAMUNT

Si no hi ha canvis d'última hora, els dies 30 de juny i 1 de juliol, la vila d'Agramunt rebrà la visita d'un cor argentí, EL CORO ESTABLE DE TANDIL, acollit per la Coral d'Avui.

Els divendres 1 de juliol tindrem l'ocasió de poder gaudir de la seva actuació en un concert que faran a l'Església Parroquial, a les 10 de la nit.

Esperem que la seva curta estada entre nosaltres tingui un bon ressò.

J. Pijuan

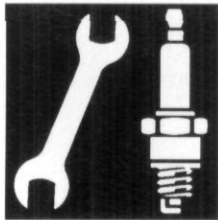

Concert al Casal Agramuntí del 15è, JUGUEM CANTANT. 15 de maig 1994.

Taller Mecànic A. SIN

Avgda. Marià Jolonch, 49
Telèfon 39 23 11

AGRAMUNT

Estem al vostre servei!

Reparació mecànica
i elèctrica de:

- COTXES
- FURGONETES
- TRACTORS
- CAMIONS

St. Joan, 1 - Baixos - 25310 AGRAMUNT
Telf./Fax (973) 39 21 22

- SERVEIS IMMOBILIARIS
- ASSEGURANCES
- MANTENIMENT DE LA LLAR
- RESERVA I INFORMACIÓ VIATGES

LLOGUERS

- Es lloga pis amb despatx: 160 m², cèntric i molt assolellat.
- Es lloga pis: 90 m², cèntric, moblat i terrassa. 35.000 pts/mes.
- Es lloga pis: 120 m², calefacció, terrassa, pàrquing i golfa. 38.000 pts/mes.
- Es lloguen baixos: 160 m², molt ben situat. 60.000 pts/mes.
- Es lloga magatzem: 200 m² (oficina a part), amb calefacció i aire condicionat. 50.000 pts/mes.
- Es lloga pis: Molt cèntric, amb calefacció i molt assolellat. 28.000 pts/mes.
- Es lloga pis: Molt cèntric, assolellat i en molt bon estat. 27.000 pts/mes.

VENDES

- Es ven pis: 120 m², quatre habitacions, gran menjador, amb calefacció, terrassa i golfa. Molt assolellat. Preu: 9.000.000.
- Es ven xalet: Entre Calafell i el Vendrell. 900 m² de parcel·la i 200 m² edificats. Calefacció, terrassa i pàrquing. Preu: 19.500.000.
- Es ven apartament: A Taüll. 63 m² més 10 m² de terrassa. Pàrquing. Preu: 9.000.000.
- Es ven casa: Molt cèntric. Preu: 4.000.000.
- Es ven pis: 90 m² amb golfa de 30 m². Calefacció de gas-oil, terrassa i pàrquing. Preu: 8.000.000.
- Es venen pisos: 120 m². Amb calefacció, terrassa, golfa i pàrquing. Preu: 9.500.000 i 10.000.000.
- Es venen cases unifamiliars: 85 m² per planta. Amb terrassa i pàrquing. Preu: V.P.O. max. 10% Fons perdut.
- Es venen baixos: 130 m². Cèntrics. Preu: 7.000.000.
- Es venen baixos: 300 m² i molt cèntrics. Preu: 14.500.000.
- Es ven casa: Tres plantes i grans baixos. Amb terrassa i garatge. Preu: 13.500.000.
- Venda de solars edificables: De 200 a 650 m², en diferents punts d'Agramunt.

PREUS REALS INFERIORS. TENIM EL PIS O LA CASA QUE BUSCA! Consulti'ns sense compromís!

Des de les golfes del Farreny

"La Remei" (9) "Un dia molt trist l'u de maig de 1994"

Molt estimats, Pep i Remei: Ja no tenim sessions de cinema a Agramunt. De cinemes sí que en tenim, i se'n pot fer de cinema, el que passa és que el poble no hi vol anar. Des de fa anys, el cinema a Agramunt ha estat cosa de minories. Els pocs assidus, els fidels que cada festa hi anàvem, no hem estat suficients com per poder cobrir les despeses mínimes que suposava, refrigeració a l'estiu, calefacció a l'hivern i, la projecció de les dues sessions, la del dissabte i diumenge, que es feien. Vergonya sento per no haver fet res, pensant que potser sí, que això s'hauria pogut evitar, com va passar a Linyola. Però, per què lamentar-ho? Cada poble tenim allò que mereixem.

El dia 1 de maig, les dues pantalles, de les quatre que havien funcionat durant anys, ho feren per última vegada? Restarien des de llavors en endavant, apagades, blanques, inactives, sense vida?

Jo aquell dia, l'últim, ja no volia anar-hi, però vaig creure que tenia l'obligació d'assistir-hi. Una persona com jo tan amant del cinema, des que tinc ús de raó, havia d'anar-hi, i més un dia com aquest, històric, encara que per a mi, terriblement trist. Us he de dir que ha estat l'únic, en tota la meua vida en el cinema, que m'hi he trobat trist. Vaig

anar al cinema, vaig estar-hi, però no vaig veure cinema. L'immens respecte que suposava allò que s'estava esdevenint, em va impedir, em va treure les ganes de veure cinema. En pensar, en saber que era l'últim dia que funcionava aquella cosa tan estimada, màgica, meravellosa, com era assistir a una projecció de l'anomenat setè art, a Agramunt.

Al any 1994, ningú no ens considerem pessimistes, ara ja tots som optimistes. Jo no sé ben bé si o som o no. Avui, que tan donats estem a recuperar coses del passat, penso que tal vegada, d'ací uns anys, es veurà que això de tancar les nostres sales de cinema, fou un error. I llavors, el poble, unes minories, com sempre, lluitaran i aconseguiran recuperar el cinema, que el dia 1 de maig de 1994, incomprendiblement, vàrem perdre. I tan de bo, llavors, encetem una altra etapa del cinema a Agramunt, i que sigui per sempre més, mentre món hi hagi, i que ni es pugui escriure la història, per l'interminable.

Aquell 1 de maig tan trist, amb el cor encongit com mai l'havia tingut, em vaig quedar assegut, tot sol, al gran vestíbul. Pensant, meditant, en la immensa quantitat de pel·lícules, en les hores i més hores de projecció passades, i inoblidables, en tots aquests cinemes

dels estimats germans RIBERA, de la família Ribera. I em preguntava: "Estem condemnats a la foscor total, íntegra, en les quatre sales de l'"AVINGUDA", els amants del cinema ací a Agramunt? S'il·luminarà la pantalla de nou?". Una base per la qual confiar que el miracle es realitzi, no hi és. El futur és negre, molt negre, mai millor dit, el recurs del cinema ja no el tindrem, i en això Agramunt, no és, sinó que deixa de ser. Oïa, des del vestíbul, els sorolls i la música de la pel·lícula que es feia. Eren com a sorolls agònics, amb un fons musical molt trist, de l'amic que se'n va, i em deia: "Josep Farreny i Ortiz, me'n vaig, no ho veus?".

- I tant com ho veig, me n'adono del que està passant. Tots els qui ací som ens n'adonem del que està passant, però callem, no diem allò que pensem, no exterioritzem la nostra pena, sabem dissimular molt bé. Una part nostra, un raconet de la nostra ment restarà inactiva, o almenys no funcionarà com funcionava. Hi haurà des d'ara, un abans i un després molt incomplet.

Ara vaig, anem, al cinema a Tàrraga, allò no és casa nostra, allí som forasters. Aquell no és el nostre cinema, no són els nostres cinemes.

Pep, Remei, una forta abraçada del vostre amic, Josep.

AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
T.V. - VIDEO
PARKING PRIVAT
SALÓ CONVENCIONS
SALÓ BANQUETS
SERVEI BAR-RESTAURANT

HOTEL BONCOMPTE ★★

Plaça Sant Cristòfol, 1
Tels. 46 10 02 - 46 10 03
Fax 46 10 04

PONTS
(Lleida)

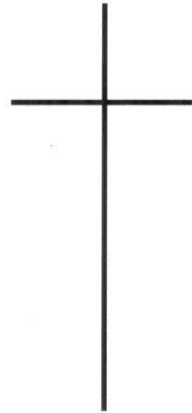

—Llibreria

—Papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

Pregueu a Déu per l'ànima de

Carmen Puig i Gallifa

Vídua de JOSEP Mª JOLONCH i TREPAT

que morí cristianament el dia 29 d'abril de 1994,
a l'edat de 84 anys,
havent rebut els Sants Sagraments.

Els seus apenats: fills, Carmen i Josep M^a; filla política,
Arantzazu de Olaortua; néts, Esther i Josep M^a; germanes,
Pilar i Pepita; nebots, cosins i família tota us agrairan un
pietós record per la seva ànima.

Agraïm les mostres de condol rebudes.

AGRAMUNT, abril de 1994

Esports

**PATRONAT MUNICIPAL
D'ESPORTS**
AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

JOCS ESCOLARS

* HANDBOL

CATEGORIA BENJAMÍ:

En categoria Benjamí, s'han realitzat durant les últimes setmanes, tres trobades de Mini Handbol i en totes elles han participat els equips d'Agramunt.

La primera, el dia 30 d'abril a Cervera, on els participants varen gaudir d'una tarda d'activitats i joc, i que va resultar d'allò més exitosa quant a organització i participació.

La segona de les trobades va tenir lloc el dia 14 de maig a la localitat d'Igualada i a la qual varen assistir equips de les diferents províncies catalanes.

Finalment, el passat dia 28 de maig, es va celebrar a Lleida la "II Festa del Mini Handbol", aquesta trobada va servir per unir l'esport amb la festa, i els joves participants es van divertir força durant tot el matí.

CATEGORIA ALEVI:

Les semifinals del territorial de Lleida, celebrades el dia 21 de maig, en les quals Agramunt participava tant en categoria femenina com en masculina, varen finalitzar amb els següents resultats:

Aleví Masculí: AGRAMUNT 11 – Guissona 3

Aleví Femení: AGRAMUNT 1 – Ponts 0

CATEGORIA INFANTIL: "Infantil Masculí".

L'equip Infantil masculí, ha anat realitzant, des de la finalització de la lligueta regular, tot un seguit de partits amistosos de cara a la seva preparació per a futurs compromisos.

– 7 de maig: partit amistós contra Guissona.

Resultat: AGRAMUNT 25 – Guissona 11

– 20 de maig: partit amistós contra Ponts.

Resultat: AGRAMUNT 20 – Ponts 20

– 21 de maig: triangular amistós.

Resultats: AGRAMUNT 18 – Episcopal 18

AGRAMUNT 15 – Torregrossa 16

"Infantil Femení"

L'equip infantil femení d'Agramunt es va classificar per jugar la final del Campionat Territorial de Lleida; el resultat va ser favorable i es va proclamar campió provincial de la seva categoria, cosa que va permetre el seu accés al campionat de Catalunya.

El resultat de la final va ser el següent:

AGRAMUNT 18 – Guissona 10

Els equips d'Agramunt d'handbol i futbol sala, campions de Lleida, després de rebre els trofeus en les instal·lacions de l'INEF.

* FUTBOL SALA

CATEGORIA INFANTIL MASCULÍ:

L'equip infantil masculí del Col·legi Mare de Déu del Socors, que va quedar campió de l'Urgell, es va enfrontar a l'equip de Guissona:

Resultat: MARE DE DÉU DEL SOCORS 10 – Guissona 4

També va jugar, en la final, contra l'equip campió del Segrià al que va derrotar per 8 - 1, amb la qual cosa l'equip d'Agramunt quedava campió de Lleida i aconseguia l'accés al sector del campionat de Catalunya.

* BADMINTON

El dia 8 de maig va tenir lloc la final del campionat Territorial de badminton, on Agramunt es presentava com a campió de l'Urgell absolut en totes les categories:

Aleví Femení: Naira Figueres

Aleví Masculí: Albert Garcia

Infantil Masculí: Jordi Noró

Àlex Sorribes

Cadet Femení: Marta Pérez

Anna Vallecillos

Els resultats aconseguits varen ser molt bons en totes les categories, destacant la medalla de bronze en categoria Cadet femení per la jugadora Agramuntina: Marta Pérez.

ALTRES INFORMACIONS

"XIIè TORNEIG DE FUTBOL-SALA VILA D'AGRAMUNT"

Durant el present més de maig, es va obrir el termini d'inscripcions pel "XIIè torneig de Futbol-Sala Vila d'Agramunt", que s'inicià el passat dia 6 de juny amb un total de 18 equips inscrits i 230 participants.

SERVEIS 10

Àngel Guimerà, 10
Telèfon - Fax 39 23 24
AGRAMUNT

ZURICH
ASSEGUANCES

PER ABASTIR LES NECESSITATS DELS NOSTRES CLIENTS,
NECESSITEM PISOS DE VENDA I LLOGUER.

PÀRKINGS

LLOGUER PÀRKING SECTOR CAP
LLOGUER PÀRKING JAUME MESTRES
VENDA I LLOGUER SECTOR CLOS

LLOGUERS

PISOS NOUS A ESTRENAR CTRA. CERVERA
PIS 2 HABITACIONS (ECONÒMIC)
PIS TOTALMENT REFORMAT 3 HABITACIONS
APARTAMENT-ESTUDI MOLT CÈNTRIC
PIS AMB MOBLES I CALEFACCIÓ
DÚPLEX NOU PER ESTRENAR

VENDES

CASES UNIFAMILIARS 12.000.000 V.P.O.
PISOS 100 M² MÀXIMA QUALITAT
PIS 2 MA OPORTUNITAT 4.000.000
PIS 2 MA REFORMAT 90 M² 7.500.000
CASA 2 MA CTRA. CERVERA 8.000.000

LOCALS COMERCIALS

LOCAL 70 M² APTÉ PER QUALSEVOL NEGOCI 20.000
LOCAL MOLT GRAN AMB BOMBA DE CALOR INSTAL·LADA
LOCAL AMB MAGATZEM INCLÒS MOLT CÈNTRIC
LOCAL PLAÇA MERCADAL 100 M²
DISPOSEM DE TERRENYS PER EDIFICAR DES DE 7.500 PTS. M²
CONTACTES A BARCELONA - LLEIDA - TÀRREGA - CERVERA - BALAGUER
APARTAMENTS SALOU - CAMBRILS

XOCOLATA • CAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

*Marbres
Vilalta*

Carrer Clos, 24

Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria   Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Desitgem poder gaudir, un any més, d'un espectacle ple d'esportivitat i companyerisme al voltant del Futbol-Sala.

Equip Infantil Masculí (Calella de la Costa).

CLUB HANDBOL AGRAMUNT

C.H.A.

**CAMPIONAT DE
CATALUNYA JOCS
ESCOLARS**

Celebrat els dies 26, 27, 28 i 29 de maig a Calella.

ESCACs:

L'equip Infantil femení va tenir una brillant participació aconseguint el tercer lloc de Catalunya, el qual és molt significatiu atesos els equips participants.

HANDBOL:

Modalitat: Oberta

Categories participants: Cadet i Infantil masculí.
Cadet i Infantil femení.

El C.H. Agramunt com a representant de la Comarca de l'Urgell i campió de la Territorial de Lleida, als Jocs Escolars va aconseguir uns resultats brillants tenint en compte els dos campionats en categoria Cadet i Infantil Femení i el tercer lloc en el Cadet Masculí i el cinquè de l'infantil masculí.

L'infantil masculí van lluitar amb equips molt superiors i per ser el primer any per alguns d'ells, de competir en aquesta categoria, ho van fer molt bé ja que els objectius es van assolir amb el resultat de consolidar la defensa 3-3.

Infantil Masculí. D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Joaquim (entrenador), R. Vicens, J. Noró, Ll. González, A. Pintó, A. Solé, J. Farré, A. Corrales, R. Baltral, F. Pellicer, J. Martínez, G. Santacreu, A. Sorribes i C. Escasany.

CADET MASCULÍ

El Cadet Masculí va guanyar els dos primers partits als dos equips representants de Barcelona i van demostrar el gran nivell aconseguit durant la temporada. En els altres dos partits, la mala sort i el poc temps per recuperar-se, ja que en 22 hores varen d'haver de disputar 3 partits, així com la igualtat dels rivals, van decantar els resultats a favor dels equips contraris essent campió la U.E. Sarrià de Girona.

Cadet Masculí: D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Joan Mª Hernández (delegat), R. Fonoll, S. Solé, J. Villanueva, J. Solé, J. Roure, X. Guixé, J. Carbó, Xavi Súria (entrenador), Rafael, X. Querol, O. Pellicer, O. López, A. Ollero i X. Regué.

Pregueu a Déu per l'ànima de

Pepita Llop Sentis

qui morí cristianament el dia 6 de maig de 1994,
a l'edat de 87 anys, havent rebut els Sants Sagraments
i la Unció de Malalts.

AL CEL SIA

*El seu espòs ANTONIO ALCALÀ NOVENSA i demás
família agraeixen les mostres de condol rebudes.*

AGRAMUNT, maig de 1994

CAMPIONES DE CATALUNYA!

INFANTIL FEMENÍ

L'Infantil femení es va proclamar campió contra pronòstic, davant les favorites del CH. Tarragona, però merescudament malgrat perdre un partit fàcil i demostrant la il·lusió i la unitat d'un jove equip que ja podem dir que és tota una promesa de l'handbol provincial, i que es confia plenament que assoleixi molts èxits més.

Resultats:

CH. AGRAMUNT – CH. TARRAGONA 14-9

CH. AGRAMUNT – SANT GERVASI 10-13

CH. AGRAMUNT – MOLINS DE REI 11-8

Les Campiones una a una:

Portera: Montse Vall.

Jugadores: Neus Segura, Sílvia Fernàndez, Mari Delgado, Ester Cabrol, Laura Garrabou, Ivette Massana, Judit Martínez, Montse Antequera, Ariadna Rovira, Marta Batalla, Sònia Pintó, Gemma Pérez, Eli Màrquez, Anna Torné, Roser Martorell, Mercè Segura, Meritxell Corrales, Ester Gilabert, Laia Fernàndez.

Entrenadora: Rosa Serra.

Delegats: Anna Maria Guixé i Raül Ripoll.

CADET FEMENÍ

El Cadet Femení era el màxim favorit juntament amb el CH. Tarragona i no va defraudar en cap moment, guanyar tots els partits amb claredat i deixant molt clar que la feina de molt temps, sempre té el premi corresponent i merescut.

Resultats:

CH. AGRAMUNT – Santa Eulàlia 23-18

CH. AGRAMUNT – CH. TARRAGONA 13-11

CH. AGRAMUNT – SQUASH GIRONA 19-8

Les Campiones de Catalunya són:

Porteres: Montse Alòs i Mercè Codina.

Jugadores: Eli Martorell, Macarena Torrado, Annabel Areny, Marta Pérez, Anna Torres, Sandra Torrecasana, Natàlia Cairó, Anna Vallecillos, Marina Calleja, Vanessa Noel, Dolors Mari.

Entrenador: Gerard Gros.

Delegada: Anna Viladrich.

PROMOCIÓ LLIGA CATALANA CADET FEMENÍ GRUP-1

Classificació final:

CASTELLDEFELS ESPORTIU AT ..... 8 punts.

VILANOVA DEL CAMÍ H ..... 6 punts.

CH. AGRAMUNT ..... 6 punts.

TARRAGONA HC. AT ..... 4 punts.

Després d'una brillant temporada l'equip cadet femení no ha aconseguir classificar-se per jugar la final de la promoció.

Malgrat guanyar amb claredat al Tarragona HC a la seva pista i en l'últim partit el Castelldefels per 17 a 11, el gol average va afavorir el Vilanova del Camí per un sol gol, obtenint així una plaça juntament amb el Castelldefels, per jugar la fase final de la Promoció per jugar a Preferent l'any que ve. Va faltar poc però no va ser possible.

Per tant i ja acabada la temporada 93/94 és el moment de

Cadet Femení. CAMPIONES DE CATALUNYA.

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Anna Vallecillos, Eli Martorell, Anna Viladrich (delegada), Gerard Gros (entrenador), Anna Torres, Vanessa Noel, Marina, Montse Alòs, Macarena Torrado, Annabel Areny, Loles Mari, Mercè Codina, Marta Pérez, Natàlia Cairó i Sandra Torrecasana.

fer una valoració pel que fa a nivell de l'Handbol Femení i sembla que tothom els donaria una nota molt alta. Els resultats han estat positius i tot gràcies a la feina ben feta de gent que treballa per l'handbol, pels col·laboradors/es, per la Junta del C.H. Agramunt, i sobretot pel suport de tots els pares que han ajudat les seves filles a practicar el seu esport favorit. A tothom felicitats pels resultats aconseguits.

Jordi Martí

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE FUTBOL A 5 (FUTBOL-SALA)

CATEGORIA INFANTIL MASCULÍ.

SALOU DEL 26 AL 29 DE MAIG.

L'equip del Col·legi Mare de Déu del Socors es classificà sorprenentment per disputar les finals de Catalunya en la categoria infantil obert, però encara més sorprenent va ésser el tercer lloc aconseguit ja que els equips que hi competien eren els millors de Catalunya en aquesta modalitat, per això s'ha de felicitar els nois amb tots els honors, perquè en tot moment van saber estar a l'altura i inclús es podria parlar d'una millor classificació s'hi s'hagués disposat d'una mica més de temps per poder preparar aquests partits.

Resultats:

MONTORNÈS 3 – MARE DE DÉU DEL SOCORS 16

MARE DE DÉU DEL SOCORS 8 – TORRE GIRONELLA 3

RIERA 7 – MARE DE DÉU DEL SOCORS 4

MARE DE DÉU DEL SOCORS 0 – SANT GERVASI 2

Classificació:

1r. RIERA (El Baix Llobregat) medalla d'or

2n. SANT GERVASI (El Barcelonès) medalla d'argent

- 3r. MARE DE DÉU DELS SOCORS (L'Urgell)
medalla de bronze
- 4t. TORRE GIRONELLA DE DALT (El Gironès)
- 5è. MONTORNÈS (El Tarragonès)

SECCIÓ FUTBOL SALA

Categoria 1a. Divisió:

A pesar d'haver lluitat contra tota mena d'adversitats que han anat enfonsant cada vegada més l'equip i encara que no s'ha pogut mantenir la categoria, almenys ens queda la satisfacció de dir que els nois han donat tot el que podien i han lluitat fins a la fi. Ara, havent finalitzat la competició, hem d'intentar començar amb més força que mai la propera temporada. "SORT".

Resultats:

- SICORIS CLUB 5 – C.H.A. AUTOCARS AGRAMUNT 2
- C.H.A. AUTOCARS AGRAMUNT 2 – B. BLANQUES 4
- AVEMA 14 – C.H.A. AUTOCARS AGRAMUNT 2
- C.H.A. AUTOCARS AGRAMUNT 3 – CENG ART. SEGRE 4

Classificació:

- *14.– BAR CLAVIJO
- *15.– MOLLERUSSA
- *16.– C.H.A. AUTOCARS AGRAMUNT
- *Descendeixen a la segona divisió.

Categoria 3a. Divisió:

Al final no ha pogut ser i a pesar de la gran temporada que ha realitzat l'equip en la recta final hem perdut dos partits (als desplaçaments a Borges i Vallfogona) que han resultat claus per decidir l'ascens, ja que el rival directe (les Avellanes) ha guanyat els últims 6 partits que ha jugat i per tant seran aquests qui jugaran la propera temporada a la segona divisió. Però tot i això l'ànim de l'equip no s'ha perdut i estem amb molta confiança i ganes per la propera temporada, perquè si tot va com fins ara i amb l'experiència que tenim acumulada durant aquests dos anys, de ben segur que es farà bo el dit de que a la tercera va la vençuda. "ÀNIM".

Així mateix voldria aprofitar aquestes ratlles per agrair a jugadors, afició, institucions, entitats, empreses, comerços, etc. el suport que ens heu donat, perquè sense vosaltres no es faria possible tot aquest món de futbol-sala

Resultats:

- C.H.A. PUB JARA'S 13 – BARBENS 1
- BORGES BLANQUES 7 – C.H.A. PUB JARA'S 1
- C.H.A. PUB JARA'S 6 – PUB ENJO L'ALBI 3
- VALLFOGONA 7 – C.H.A. PUB JARA'S 4

Classificació:

- *1.– INSTAL·LACIONS BALCELLS BORGES
- *2.– LES AVELLANES C.F.S.
- *3.– C.H.A. PUB JARA'S
- * Ascendeixen a la segona divisió.

Joan Rodríguez

Joan Rodríguez

CLUB BILLAR AGRAMUNT

CAMPIONAT SOCIAL "Modalitat Quadre 47/2"

1ª Categ.

Classificació Final: 1) Ignasi Aragon 10 punts. 2) Francesc X. Noró P. 8 punts. 3) Josep A. Castro 6 punts. 4) Joan Llurba 6 punts. 5) Laureà Giménez 4 punts. 6) Antoni Gilibert 4 punts. 7) Josep M. Cufià 4 punts.

2ª Categ.

Classificació Final: 1) Joan Viladomat 10 punts. 2) Jesús Martín 8 punts. 3) Ramon Coscollola 8 punts. 4) Jaume Marquilles 6 punts. 5) Jean M. Rovenne 4 punts. 6) Deudat Pont 4 punts. 7) Carles Siles 2 punts.

3ª Categ.

Classificació Final: 1) Nico Verdejo 8 punts. 2) Rosend Badia 8 punts. 3) Josep M. Canosa 8 punts. 4) Josep Mª Ribó 6 punts. 5) Miquel Noguera 6 punts. 6) Sergi Armengol 4 punts. 7) Francesc X. Noró C. 2 punts.

4ª Categ.

Classificació Final: 1) Ramon Vilalta 12 punts. 2) Joan Pampalona 10 punts. 3) Pasqual Castellà 8 punts. 4) Jordi Figuera 6 punts. 5) Narcís Balagueró 4 punts. 6) Miquel Palomino 2 punts. 7) Manuel Erencia 0 punts.

LLIGA CATALANA

QUARTS DE FINAL

Resultats:

C.B. AGRAMUNT	2	–	C.B. PREMIÀ	6
C.B. PREMIÀ	2	–	C.B. AGRAMUNT	6
Desempat				
C.B. PREMIÀ	2	–	C.B. AGRAMUNT	6

El **C.B. AGRAMUNT** es classifica per les Semifinals.

Si bé a priori sortíem com a favorits, en el primer partit jugat a casa l'eliminàtoria se'ns va complicar d'allò més. Però en el partit de tornada el nostre equip va jugar a un gran nivell i després d'igualar l'eliminàtoria, acabà superant en la pròrroga el Club Billar Premià.

SEMIFINALS

Resultats:

C.B. AGRAMUNT	4	–	C.B. MONFORTE	4
C.B. MONFORTE	5	–	C.B. AGRAMUNT	3

Després d'un just empat en el partit d'anada jugat a Agramunt, tot restava pendent del decisiu partit de tornada a Barcelona. Després de les tres primeres partides el resultat era de 4 a 2 a favor del C.B. Monforte, i en la quarta i decisiva partida després de completar el nostre jugador les 50 caramboles a la Banda, en la contrasortida el jugador contrari empatà la partida i donà el punt decisiu al seu equip.

La veritat és que el sorteig no ens ha beneficiat gens ni mica, perquè si en quarts de final ja ens va emparellar amb el rival

més difícil dels que ens podien tocar, en semifinals la sort ens ha emparellat amb l'actual campió de la Lliga Catalana i màxim aspirant a revalidar el títol.

De tota manera els qui hem participat en aquesta Lliga Catalana bé sigui jugant o bé acompanyant l'equip, hem gaudit, d'allò més amb l'emoció que ens han deparat tots i cadascun d'aquests enfrontaments.

Els punts parcials aconseguits pels jugadors C.B. Agramunt al llarg d'aquesta competició es reparteixen de la següent manera:

Carles Siles 12 (12), Ignasi Aragon 10 (12), Francesc X. Noró P. 10 (14), Antoni Gilabert 7 (10), Jean M. Rovenne 6 (6), Ramon Coscollola 6 (8), Joan Viladomat 6 (8), Josep A. Castro 6 (12), Joan Llorba 4 (4), Laureà Giménez 2 (8) i Josep M. Cuñat 0 (2).

CAMPIONAT DE CATALUNYA "TRES BANDES"

2ª Categ. 1ª eliminatòria

Classificació Final: 1) Màrius Turú (Andorra) 6 punts. 2) Sergi Garriga (Cervera) 4 punts. 3) Joan Melgar (Sant Vicens) 2 punts. 4) **Joan Llorba (Agramunt)** 0 punts.

Classificació Final: 1) Francesc Fortiana (Cervera) 6 punts. 2) Josep L. Palomo (Sant Boi) 2 punts. 3) Ramon Costa (Cervera) 2 punts. 4) **Antoni Gilabert (Agramunt)** 2 punts.

Francesc Fortiana puja a 1ª Categoria. Màrius Turú, Josep L. Palomo i Sergi Garriga es classifiquen per la segona eliminatòria.

L. G.

ESCOLA DE FUTBOL "GERARD GATELL"

L'equip de tercera regional disputarà la final del torneig "Pacheco" després d'haver aconseguit tots els punts en el grup de classificació, havent passat la semifinal enfront l'Algèria.

Aquesta semifinal ha estat complicada, degut al joc que fa

Equip Infantil, temporada 93/94. D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Joan Manuel Guixé (entrenador), Jordi Puebla, David Vall, Albert Solé, Ramon Capdevila, Roger Cercós, Rafael Boncompte, Sergi Ibàñez, Joan Eroles, Carles Areny, Joan Cercós, Jordi Balagueró i Jesús Villalta.

l'equip contrari. El partit d'anada es va empatar, cosa que reduïa les possibilitats de l'Algèria, ja que l'encontre de tornada s'havia de desenvolupar al Camp Municipal d'Agramunt. El resultat final en ambdós encontres fou de 4-2, favorable als nostres.

Un fet destacable és la quantitat de gent que va assistir al camp, la qual cosa feia temps que no es donava. Des d'aquí voldríem agrair la col·laboració d'aquest respectable públic i desitjaríem que aquest fet es produís l'any vinent. D'aquesta manera ens animarien a poder ascendir l'equip a alguna categoria més adequada a la vila.

INFANTILS

Els jugadors de 12 i 13 anys que formen l'equip infantil han acabat la temporada 93/94 a l'onzena posició d'un total de setze equips, d'aquesta manera l'any vinent es continuarà en la mateixa categoria, que és la més alta de Lleida.

8-5-94	A.E.M.	8	-	E.F. "Gerard Gatell"	0
15-5-94	E.F. "Gerard Gatell"	2	-	Bordeta, U.D.	9
22-5-94	Garrigues	1	-	E.F. "Gerard Gatell"	1

Equip Aleví, temporada 93/94. D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Sergi Trepal, David Marsol, Víctor Areny, David Cercós, Ismael Mulet, Hèctor Martínez, Eduard Cercós, Francesc Torra, Gerard Cases, Isaac Sala, Manuel Vallecillos, Roger Huguet.

ALEVINS

La temporada dels Alevins de l'escola, dirigits per Josep Mª Cercós, es pot resumir en una paraula: IL·LUSIÓ.

Efectivament, els petits de l'escola, malgrat els dolents resultats obtinguts al llarg de la temporada, mai no han perdut la il·lusió de jugar una setmana rera l'altra.

Amb aquesta mateixa il·lusió, posem fi a la present temporada i esperem començar la següent amb alguns canvis i cares noves, ja que alguns alevins a causa de la seva edat, hauran de deixar aquesta categoria i jugar a la categoria d'Infantils. Altres seguiran i esperem ser un gran nombre per poder continuar jugant a futbol.

Els resultats del mes de maig han estat:

15-5-94	A.E.M.	6	-	E.F. "Gerard Gatell"	-
22-5-94	E.F. "Gerard Gatell"	1	-	Alguaire	1
29-5-94	E.F. "Gerard Gatell"	-	-	Balàfia	6

Albert i Sisco

JEROGLÍFIC

Aquestes botes em van petites

Solució a les quatre regles:

630	-	6	=	624
592	:	4	=	148
14	x	14	=	196
24	x	24	=	576

Solució al Jeroglífic:

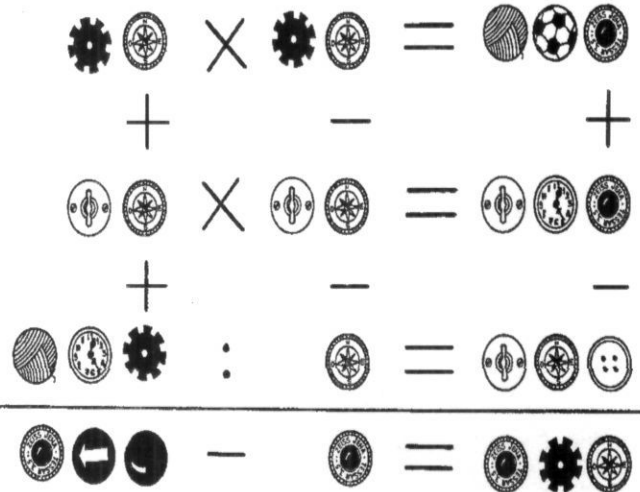
Canvia-les (Canvia la S).

Solució al PAS AL REI,
per P. R.:

Amb el veïnat, bona amistat
i el portal tancat.

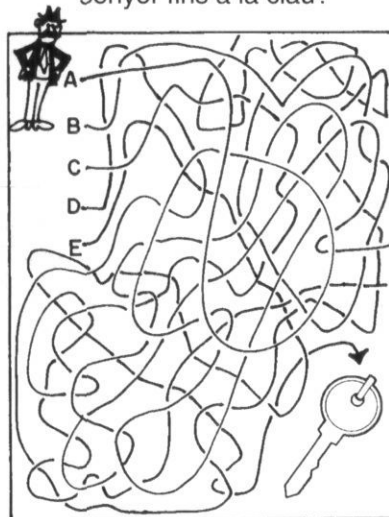
LES QUATRE REGLES

Tenint en compte que a símbols iguals corresponen números iguals. Sabries resoldre totes les operacions?

LABERINT

Quin camí conduirà aquest senyor fins a la clau?

Solució al Laberint: L'E

SALT DE CAVALL

Començant per la síl·laba on assenyalava la fletxa, i fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

el	Amb	tal	cat.
i	por	el	tan
tat	na	bo	ve
a	mis	ï	nat,

L'IVÀ i EN MARC

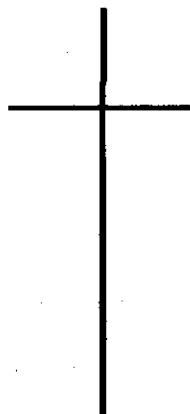

Una de les estampes més habituals durant els estius de casa nostra, era el de la frenètica activitat de les eres que hi havia al voltant de la població. Durant moltes setmanes s'anaven succeint les feines de la batuda que duraven des de bon matí, amb l'estesa de les garbes, fins que era fosc a l'hora de desar els sacs de gra que s'havien recollit amb l'esforç de molta gent.

En la IMATGE d'aquest mes, que data de l'any 1943, es pot apreciar una colla de batadors en el moment d'ererar i d'ensacar quan el sol es pon. Cada una de les persones tenia una feina específica que acomplia amb precisió per poder enllestir el més aviat possible.

Sempre en el record

Manuel Mazon Ribó

que morí cristianament el dia 30 d'abril de 1994,
a l'edat de 80 anys,
rebut els Sants Sagraments.

AL CEL SIA

La família agraeix les mostres de condol rebudes i us demanen una oració per l'etern descans de la seva ànima.

AGRAMUNT, 30 d'abril de 1994

Grup Municipal Socialista d'Agramunt

UNA BASSA D'OLI

El pròxim 2 de juliol estarem de festa, Agramunt guanyarà un espai cultural prou important per poder sentir-nos tots orgullosos de la confiança i el treball intens que està transformant tot el conjunt de l'Espai Guinovart.

El Patronat ha volgut mantenir contacte amb les Associacions culturals a fi d'aconseguir una festa popular i participativa i fer-la alhora de tots, incloent en l'acte col·laboracions de tots els grups que desitgin participar-hi.

Per aquest motiu es convoca una reunió per recollir una pluja d'idees, varen sorgir algunes bones idees però... com alguns ja sospitaven, des de la "casa gran" una persona en particular, imposa el seu criteri desestimant aportacions, i fent així, com sempre, ús d'una bona democràcia a la que ja ens té acostumats.

En el ple del passat mes de maig, a causa del seu reduït contingut i pocs comentaris ens suggereix.

Malgrat esperem que a tots els interessats se'ls farà arribar la informació pertinent, volem comentar que un dels punts de l'ordre del dia va ésser la proposta d'acord per l'arranjament de l'Escorxador Municipal i la convocatòria de subhasta on per aquest tipus d'obra no es necessita de qualificació especial i per tant esperem que sigui prou interessant per tots els contractistes de la nostra vila, i no continuïn actuant d'una manera indiscriminada en l'adjudicació d'obres.

En un altre ordre de coses, volem fer-vos reparar en el mes de juny d'enguany... campanya electoral amb els seus corresponents "mítings" i tot l'enrenou que això comporta, per acabar passant per les urnes i al final del dia assenyalat tot es converteix en declaracions, anàlisis i resultats que al marge dels resultats tots hauran estat positius i guanyadors.

Esperem de veritat que tots nosaltres hi puguem sortir guanyant, ja que els que aniran a Europa no hi van a fer política de partit, sinó a fer País.

A més a més, al mes de juny s'acaba un nou curs escolar, on s'ha de passar pel suplici d'uns exàmens (fins i tot els bons estudiants els espanta els exàmens)... uns han de canviar de curs i a més de Centre... altres, després de superar la selectivitat, canvi de centre i també de Residència que per a ells suposa la separació de la família.

Per altres representa el final dels estudis i que passades les vacances intentaran fer-se un lloc en aquest difícil i complicat món del treball. DIFÍCIL, perquè la competitivitat ha obligat a la mecanització i automatització de les indústries, amb la conseqüent pèrdua important de llocs de treball. COMPLICAT, perquè els pocs llocs de treball no sempre estan a la mà dels més ben preparats o dels més capacitats... es continua dient: "si

té un bon padrí...". Llàstima que encara funcioni així, doncs aquest fet en els estudis primerament i en el treball després crea una joventut desencisada, frustrada i mancada d'il·lusions que dona pena comprovar-ho.

Malgrat el nostre interès, en mantenir-nos sempre al marge de tots els afers nacionals... i dedicar-nos només als temes municipals, la situació actual ens obliga a fer comparacions, trobant similituds amb temes que ens podrien escandalitzar, com podria ser: l'adjudicació de les dues places de professors pel català d'adults que casualment varen ser designats aquest curs passant a dues persones vinculades amb funcionaris de l'administració local, volem deixar clar que no dubtem de la voluntat i capacitat dels esmentats professors, però sí que manifestem el desacord en la manera d'adjudicar les places i esperem que en properes ocasions es convoquin les places (donar publicitat) i donin oportunitat a tothom que estigui interessat i preparat, cal que el nostre Batlle prengui nota.

Siau, amics.

GRUP MUNICIPAL

Conserveu el record de

PAQUITA SANGRÀ CARNÉ

Vídua de Ramon Pera Martínez

qui descansà en la pau del Senyor
a Andorra la Vella,
el dia 29 de maig de 1994
a l'edat de 76 anys,
havent rebut els Sants Sagraments
i la Benedicció Apostòlica.

A. C. S.

Els seus afluïts: fills, Rosa, Francina i Ramon;
fills polítics, Josep, Xavier i Teodora; néts i altres
familiars.

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

AGRAMUNT, maig de 1994

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern 19-4-94

ENLLUMENAT MONUMENTAL ESSLÉSIA DE SANTA MARIA D'AGRAMUNT

Atès que la Comissió de Govern, en sessió celebrada el dia 6 d'octubre de 1992, va aprovar el pressupost per a la instal·lació de l'enllumenat monumental de l'Església de Santa Maria d'Agramunt, per import de 889.525 PTA, s'acordà d'iniciar els treballs per a aquesta instal·lació.

PROGRAMA INVERSIONS 1994: ENLLUMENAT PÚBLIC CASC ANTIC 4a. FASE.

Incoat expedient per a l'execució de les obres d'Enllumenat Públic del Casc Antic, 4a. Fase, que afecta els següents carrers:

- Cr. Carabassa de Dalt
- Cr. Carabassa de Baix
- Pça. Amball
- Cr. Estudis Nous

S'acordà iniciar els treballs d'instal·lació del referit enllumenat públic per un import total de 2.720.108 PTA.

PLAÇA DEL MERCAT

A fi i efecte de procedir a la finalització de les obres de rehabilitació de la Plaça del Mercat, en concret dels elements escultòrics que en la mateixa s'hi han d'ubicar, segons disseny del Sr. Josep Guinovart, la Comissió Municipal de Govern, acordà: Contractar el taller d'Escultura Pere Casanovas, i declarar d'urgència la realització dels treballs corresponents als elements escultòrics per import global de 5.393.155 PTA.

CONVENI AJUNTAMENT D'AGRAMUNT - SR. FRANCESC GANYET I CASTELLÀ: Fossa Sèptica d'Almenara Alta.

L'evacuació d'aigües residuals del nucli agregat d'Almenara Alta, s'efectua actualment a una fossa sèptica ubicada en la parcel·la 71-A del Polígon 13, del cadastre de rústega d'Agramunt, propietat del Sr. Francesc Ganyet i Castellà, la seva ubicació perjudica aquesta propietat, motiu pel qual s'han iniciat contactes amb l'esmentat senyor a fi i efecte de procedir a la reubicació de la Fossa Sèptica i de la canonada de clavegueram, en un indret de la finca que n'eviti les molèsties que ara per ara existeixen.

CONVENI DE COL-LABORACIÓ AJUNTAMENT

D'AGRAMUNT GRUP CONSIST, SA: Recollida selectiva de R.S.U.

S'informa seguidament dels contactes i converses mantingudes per la Regidoria de Medi Ambient de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt i l'Empresa GRUP CONSIST, SA d'Agramunt, a fi i efecte d'endegar una campanya de recollida selectiva de Residus sòlids Urbans, en concret als envasos de Tetra-Brik, pel seu posterior reciclatge en plantes especialitzades. La campanya s'iniciarà als col·legis i centres docents de la Vila, com a experiència pilot i s'instal·larà en cadascun dels centres un contenidor adequat per a aquesta recollida. L'empresa facilitarà els contenidors sense cap cost pel municipi i es responsabilitzarà del reciclatge dels residus dipositats. L'Ajuntament es responsabilitza de la recollida i transport fins a les instal·lacions del GRUP CONSIST, SA a Agramunt, simultàniament, s'endegarà una campanya de divulgació i sensibilització amb la col·laboració de la pròpia empresa fabricant d'aquest tipus d'envasos.

Per tant s'aprovà el conveni de col·laboració entre l'Excm. Ajuntament d'Agramunt i l'empresa GRUP CONSIST, SA.

ASSOCIACIÓ D'AGRICULTORS "VERGE DEL SOCORS"

S'informa que ha estat tramès a aquest Ajuntament còpia de l'Acta Fundacional i dels Estatuts de l'Associació d'Agricultors "Verge del Socors" d'Agramunt, la qual tindrà fonamentalment la finalitat d'administrar els recursos cinegètics dels propietaris de finques rústiques inclosos en el Cadastre d'Agramunt, sense afany de lucre.

SETMANA CULTURAL APA COL·LEGI PÚBLIC MACIÀ-COMPANYS

Atesa la petició efectuada per l'APA del Col·legi Públic "Macià-Companys", d'ajut econòmic per les nombroses despeses d'organització de les jornades culturals, que tindran lloc en diferents sessions durant el 3r. trimestre, s'acordà de concedir un ajut econòmic de 50.000 PTA per fer front a les despeses d'organització d'aquestes jornades culturals.

FESTA DE SANT JORDI

Atesa la petició efectuada per l'Institut de Batxillerat "Ribera del Sió", d'ajut econòmic per les activitats culturals organitzades amb motiu de la festa de Sant Jordi s'acordà: Concedir un ajut econòmic a l'Institut de Batxillerat "Ribera del Sió" de 20.000 PTA per fer front a les despeses d'organització de les esmentades activitats culturals.

JOCS ESCOLARS

Atès que un total de sis equips dels jocs escolars, dels centres d'ensenyament i clubs de la localitat, s'han classificat per disputar el Campionat de Catalunya, de la modalitat oberta, de les categories infantil i cadet, masculí i femení, i en concret dels esports d'escacs, futbol sala i handbol, havent-se de desplaçar dits equips a les localitats de Salou (futbol sala) i Calella (escacs i handbol) i donat que les despeses de desplaçament són a càrrec dels participants, s'acordà concedir una subvenció de 65.000 PTA en concepte de despeses de desplaçaments.

PROGRAMA ESPECÍFIC D'AJUT ALS MUNICIPIS AMB

NUCLIS AGREGATS: Proposta de finançament provisional.

La Comissió de Cooperació Local de Catalunya, en sessió celebrada el dia 11 d'abril de 1994 va aprovar la formulació de la proposta inicial del Programa Específic d'ajut als municipis amb nuclis agregats, anys 1993 i 1994, en la qual proposta s'hi inclou l'Excm. Ajuntament d'Agramunt amb les obres i subvencions següents:

Denominació	Import subvenció	anualitat
Enllumenat Donzell	2.536.550	1993
" Puelles	1.070.331	"
Fossa Sèptica Almenara	789.286	"
Plaça Major Montclar	578.023	"

S'aprovà provisionalment el finançament de les obres indicades, incloses en el Programa d'Inversions de l'exercici de 1994, i a resultes de l'aprovació definitiva del Programa Específic d'ajut econòmic als municipis amb nuclis agregats.

Comissió de Govern 3-5-94

ARRANJAMENT CARRERS DE LES PUELLES

Als efectes de procedir a l'execució de les obres d'arranjament parcial del C. Orient de les Puelles, de conformitat amb la Memòria Valorada aprovada al respecte, s'acordà autoritzar la Junta Administrativa de les Puelles per tal que iniciï les obres esmentades, sota la supervisió dels Serveis Tècnics Municipals.

ÀREA RECREATIVA DE DONZELL

Atès que la Junta Administrativa de Donzell, (nucli agregat a Agramunt) ha sol·licitat una actuació al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat, per a la creació d'una Àrea Recreativa al nucli esmentat, en concret a la parcel·la cadastral núm. 55 del Polígon núm. 26 (Cascastre Rústega) propietat de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt, s'acordà d'autoritzar l'esmentada Junta Administrativa per tal que sol·liciti i percebeixi l'ajut corresponent per a la creació d'aquesta Àrea Recreativa.

Comissió de Govern 17-5-94

UNITAT D'ACTUACIÓ NÚM. 2: "Ronda del Molinal". Urbanització parcial.

El Ple de l'Ajuntament, en sessió celebrada el dia 24 de febrer de 1994, va aprovar l'autorització als Srs. Jordi Bertran i París i Joan-Antoni Ibarz i Raluy l'execució parcial de les obres d'urbanització de la Unitat d'Actuació núm. 2, Ronda del Molinal, en concret l'àmbit territorial format per les parcel·les números 20 a 27, ambdues incloses, establint-se que per part dels Serveis Tècnics Municipals es procediria a definir les obres concretes a realitzar, en funció del Projecte d'Urbanització aprovat per l'Ajuntament, amb la corresponent actualització de preus. S'aprova el pressupost de les unitats d'obra corresponents a l'execució parcial de l'obra, per un import d'execució material de 8.475.061 PTA.

AUTOVIA CERVERA-IGUALADA

Atès l'acord pres per l'Ajuntament de Tàrrrega en sessió de data 7-4-94, referent a l'autovia de Cervera-Igualada, s'acordà adherir-se a la moció aprovada per l'esmentat ajuntament referent a *trobar una solució de consens sobre el traçat de l'Autovia de Cervera a Igualada.*

Ajuntament Ple 26-5-94

EXPEDIENT DE CONTRACTACIÓ OBRES ESCORXADOR MUNICIPAL

Atès que l'Ajuntament Ple en sessió celebrada el 24-2-94, va aprovar la Memòria Valorada d'arranjament de l'escorxador municipal, amb un pressupost de 10.413.286 PTA. S'acordà autoritzar la despesa per l'import indicat a l'execució de les obres.

PROJECTE D'OBRES URBANITZACIÓ SECTOR DEL CONVENT: SUSPENSIO CAUTELAR EXECUCIÓ D'OBRES BAIXADA DEL CONVENT

En data 16-5-94, i com a conseqüència de la informació prèvia facilitada per aquest Ajuntament, ha estat present un escrit de reclamació per part d'un grup de veïns del C. Baixada del Convent, afectats per les obres d'urbanització del sector del Convent, escrit en el qual manifesten de manera expressa la seva oposició a la configuració que el projecte de les obres indicades planteja en el carrer indicat.

En la reclamació presentada s'exposa la problemàtica que pot representar en aquest carrer el fet que l'amplada del vial d'accés rodat i les voreres, no siguin uniformes en tot el seu recorregut, *diferència que ve motivada pel fet d'existir un desnivell entre les edificacions respecte la cota del carrer, la qual cosa ha obligat a plantejar un mur de contenció a fi d'anivellar el carrer i una vorera conformada per un tram superior d'amplada 1'20 m. i un tram inferior d'amplada 5 m., comunicats mitjançant rampa i tram d'escales.* S'acordà per tant, la suspensió provisional de l'execució de dites obres.

LLICÈNCIES D'OBRES:

Josep Maria Corrales i Fontova, construcció d'habitatges unifamiliars de VPO amb garatge. Pça. del Clos.

El mateix, 5 drets de connexió de claveguera. Pça del Clos.

Gener Romeu i Guàrdia, construcció d'una nau per a magatzem. Camí Vell de Tàrrrega.

Francesc Núñez i Machio, arreglar teulada i canviar bigues. Agregat de Donzell.

Lluís Costa i Jou, canviar bigues i arreglar teulada. Agregat de Donzell.

Magdalena Vicens i Teixidó, connexió d'aigua potable. Ctra. de Tàrrrega.

Joan Carles Cuberes i Estany, connexió d'aigua potable. C. dels Teixidors.

Joan C. Cuberes i Estany, per fer un paviment i envà de divisòria. C. dels Teixidors.

Josep Maria Borges i Vendrell, rebaixar part d'un solar. Av. d'Agustí Ros.

Artur Bracons i Gual, per habilitar un departament. Agregat de les Puelles.

Pere Ribera i Folguera, pintar les façanes de la casa. C. de l'Ensenyament.

Joaquima Miralles i Castellà, enrajolar pis i escales. Ntra. Sra. del Socors.

Baptista Balagueró i Antonijuan, gual permanent núm. 166. C. del Canal.

Lluís Melgosa i Ampurdanés, un cobert sense laterals. Agregat de Donzell.

PIJUAN SL, per col·locar rètol lluminós. C. de la Sabateria de Dalt.

Anna Iborra i Ledesma, gual permanent núm. 167. C. del Control.

Maria-Concepció Pujol i Serra, arrebossar i pintar la façana. Agregat de Montclar.

Emília Guixé i Puig, enrajolar la cuina de la casa. C. de Sió.

Salvador Noguera i Pla, per col·locar baranes al terrat. Urb. Verge del Socors.

Josep Maria Fernández i París, canviar la rajola del bany. C. dels Estudis Nous.

Joan Bertran i Pujol, arreglar la cuina de la casa. C. de Sió.

Lurdes Cortadellas i Solsona, per fer un dipòsit per aigua.

Jaume Figueres i Jumela, connexió d'aigua potable.

Josep Maria Panadés i Pont, per fer una cuina. Ctra. de Tàrrrega.

Fca. Villalta i Farré, per arreglar part de la tanca del pati. Av. d'Agustí Ros.

Amadeu Balasch i Puig, per fer una paret al darrera de la casa. Av. d'Agustí Ros.

R. VICENS SA, habilitar una dependència per fer-hi oficines. Ctra. de Tàrrrega.

Josep Martorell i Omedes, pintar la façana de la casa. C. de Sió.

Sants Hernández i Esteban, connexió d'aigua potable. Trav. Ntra. Sra. del Socors.

Josepa Arrufat i Llobet, per engrandir porta del magatzem. C. de Sió.

Joan Jové i Solé, canviar les rajoles de la terrassa. C. del Clos.

Joan Eugeni Rodríguez i Perearnau, per enrajolar la cuina del pis. Av. dels Esports.

Marià Teruel i Oliver, arrebossar paret mitjanera. C. de la Comtessa Aurembiaix.

Joan i Josep Miralles Molins, per col·locar barana al terrat. Av. de Jaume Mestres.

Pere Repes i Fernández, per arrebossar celobert. C. dels Teixidors.

Jeroni Valls i Segura, per canviar de lloc l'oficina i lavabos del taller. Av. de Catalunya.

Som a Riella

HISTÒRIES DE VORA LA FINESTRA

L'Elissaida Munyireu i Calaixó

per Guillem Viladot

Aquesta que ara passa, Urc, és l'Elissaida Munyireu i Calaixó que tota la vida ha estat una hipernormal o una supernormal. Va ser l'única dona que ha fet cinc carreres alhora, que li van proporcionar molt coneixement per poder-se dedicar a la investigació i a la tècnica. Ella, però, s'especialitzà en el cultiu de la llenega, tant la blanca com la negra. Amb tot, l'aspecte més significatiu de la vida de l'Elissaida va ser el part, que formà part de la bibliografia mèdica. Resulta que l'Elissaida no es casà mai si bé tenia cinc amants alhora. Ella, com a hipernormal, de seguida s'adonà que no en tenia prou amb un home i n'arreglè cinc. Resulta evident que mai no coincidien ni de dia ni de nit a la casa, sinó que un cert pudor obligava que els amants, o concubins, fessin cua en una mena de torn. Van ser els fornics tan aplicats, que l'Elissaida quedà prenyada. De moment es va sorprendre però aviat se sentí plena de joia, i ho comunicà als amics. A la família no, perquè no en tenia. Sí que n'havia tingut, encara que un dia de Nadal, després de cruspir-se una cuixa de capó, l'engegà tota a la merda. L'embaràs seguí un curs normal, si bé en cap moment no parà de fer l'amor físic. Exactament en complir-se la data, començà el part que durà una colla d'hores, al final de les quals van néixer cinc criatures. Quan l'Elissaida les reclamà per veure-les, de seguida s'adonà que cada una d'elles s'assemblava extraordinàriament a un dels amants. La sorpresa va ser molt forta, de tal manera que la

partera manà que li col·loquessin les criatures penjades en una corda que travessava l'habitació, talment que es tractés de cinc peces de roba esteses al sol. En veure-les unes al costat de les altres, l'Elissaida es posà a cridar. Eren uns mots intel·ligibles que van alarmar tothom. Com que no parava de baladrejar, el director de l'hospital es va veure obligat a enviar a buscar un traductor d'aquells mots que emetia la partera d'una manera tan exagerada. Quan el traductor es plantà davant l'Elissaida, esclafí a riure, i entre rialla i rialla proferia uns crits semblants als que havia de traduir. Allò aviat semblà una conversa, sobretot si s'escoltava amb atenció i a una certa distància. Val a dir que va ser una conversa que no durà gaire ja que el traductor es rendí i comunicà al director que l'Elissaida acabava d'inventar una nova llengua, que si al principi semblava d'origen indo-europeu, de seguida li va perdre el fil i no entenia res. El dia que li donà l'alta, l'Elissaida es meravellà de la llengua que utilitzava des del dia del part. Anys a venir, quan les criatures van començar a parlar, la seva mare descobrí que la parla que ella usava era una barreja de català, castellà, eusquera, grec i rus. Els seus fills no percebien l'embolic de la barreja, sinó que, com si existís una barrera filtrant, cada criatura en rebia la llengua del seu pare. L'Elissaida, sempre més s'ha expressat amb aquesta babel. Els seus fills ho feren com si haguessin nascut a Catalunya, a Castella, a Euscadi, a Grècia i a Rússia.